

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

НА

XXII-ТО ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

III РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 37

София, четвъртък, 20 февруарий

1930 г.

41. заседание

Срѣда, 19 февруарий 1930 година.

(Открито отъ подпредседателя В. Димчевъ въ 16 ч. 35 м.)

Председателстваващъ В. Димчевъ: Обявявамъ заседанието за открито

(Отъ заседанието отсъствуватъ следнитѣ народни представители: Агушевъ Еминъ, Алиевъ Хафузъ Садъкъ, Апостоловъ Драгомиръ, Аретовъ Никола, Бечевъ Милко, Богдановъ Димитъръ, Бомбовъ Иванъ, Божковъ Борисъ, Навовъ, Бояджиевъ Стефанъ, Бурилковъ д-ръ Владимиръ, Бъровъ Димитъръ, х. Галибсвъ Хюсеинъ, Георгиевъ Стойчо, Георгиевъ Страшимиръ, Герай Мехмедали, Горневъ Христо, Данковъ Георги, Димитровъ Стефанъ, Дръновски Славчо, Думановъ д-ръ Никола, Дяковъ д-ръ Цвѣтанъ, Енчевъ Георги, Ерменковъ Трифонъ, Ивановъ Димитъръ II, Ивановъ Савчо, Казанакиевъ Георги, Казанджиевъ Иванъ, Каранешевъ Димитъръ, Кацковъ Левъ, Кожаклиевъ Колю, Колевъ Боню, Колевъ Иванъ, Кръстевъ Гето, Кулишевъ Георги, Майеръ Хинекъ, Малиновъ Александъръ, Малиновъ Атанасъ, Манасиевъ Добри Даневъ, Мариновъ Христо, Марулевъ Йосифъ, Мечкарски Тончо, Митевъ Василъ, Митевъ Добри, Михайловъ Иванъ, Миховъ Запрянь, Мишайковъ Димитъръ, Мушановъ Никола, Недѣлковъ Иванъ Петровъ, Неновъ Александъръ, Николовъ д-ръ Борисъ, Орошакъ д-ръ Хараламби, Петровъ Аврамъ Стояновъ, Поповъ Проданъ, Стайновъ Петко, Статевъ Христо, Тончевъ Желю, Христовъ Иванъ, Янгъзовъ Теню, Яневъ Димитъръ, Яневъ Сотиръ и Януловъ Илия)

Съобщавамъ на Събранието, че председателството е разрешило отпуски на следнитѣ народни представители:

На г. Петъръ Цуцумановъ — 1 день;
 На г. Величко Кознички — 2 дена;
 На г. Христо Баралиевъ — 1 день;
 На г. Никола Андреевъ — 1 день;
 На г. Кръстю п. Цвѣтковъ — 3 дни;
 На г. Хинекъ Майеръ — 3 дни;
 На г. Трифонъ Ерменковъ — 3 дни;
 На г. Боню Колевъ — 3 дни;
 На г. Тончо Мечкарски — 4 дни;
 На г. Милко Бечевъ — 3 дни;
 На г. Иванъ Колевъ — 3 дни и
 На г. Никола Мушановъ — 4 дни.

Народниятъ представителъ г. Иванъ Петровъ Недѣлковъ моли да му се разреши 10-дневенъ отпускъ. Понеже сѣщиятъ се е ползувалъ вече съ 13 дни отпускъ, следва Събранието да разреши искания отпускъ.

Които сѣ съгласни да се разреши на народния представителъ г. Иванъ Петровъ Недѣлковъ 10-дневенъ отпускъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Постѣпило е питане отъ луковитския народенъ представителъ г. Кирко Цвѣтковъ Христовъ къмъ г. министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, въ което, като излага, че на 14 того заведующиятъ полицейския участъкъ въ с. Садовецъ, Луковитска околия, старшиятъ стражаръ Маринъ Недковъ е стрелялъ и е наранилъ тежко сдружения земледѣлецъ Петъръ Костадиновъ и сѣ приклада на пушката е наранилъ въ главата подпредседателя на околийската земледѣлска дружба Вѣтко Първановъ и двамата отъ с. Садовецъ, Луковитско, пита г. министъръ-предсе-

дателя известни ли му сѣ тия изстѣпления, извършени отъ неговъ полицай.

Постѣпило е сѣщо питане отъ народния представителъ г. Константинъ Муравиевъ къмъ г. министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве — относно престѣпленията, станали въ с. Чамшадиново, Ихтиманска околия, сѣ което пита: отстранена ли е полицията като виновница за тѣзи печални събития и виновницитѣ ще стоятъ ли още на служба; оставена ли е сѣдебната властъ сама да води следствието; взети ли сѣ незабавно мѣрки, за да се въдвори редъ и спокойствие въ селото, да се прибератъ разгоненитѣ селяни и да може на 23 т. м. да стане единъ миренъ и законенъ изборъ.

Тѣзи питання ще се пратятъ на надлежния министъръ, за да отговори.

Постѣпилъ е законопроектъ отъ Министерството на вътрешнитѣ работи и народното здраве за купуване отъ държавата зданието съ дворно мѣсто, собственост на наследницитѣ на Дамянъ Бойче — Богоевъ, находяще се въ гр. Кюстендилъ, на ул. „Князь Борисъ“, ул. „Генералъ Жековъ“ и ул. „Иларионъ Ловчански“, за нуждитѣ на административнитѣ и полицейски служби въ сѣщия градъ. (Вж. прил. Т. I, № 43)

Този законопроектъ ще бѣде раздаденъ на г. г. народнитѣ представители и поставенъ на дневенъ редъ.

Съобщавамъ на Събранието, че е постѣпило предложение отъ народнитѣ представители г. г. Стоянь Омарчевски и Стоянь Кърловъ за назначаване парламентарна анкетна комисия за разследване кървавитѣ произшествия, станали презъ време на селско-общинскитѣ избори на 16 февруарий 1930 г. въ селата Говедаре и Саладиново, Пловдивски окръгъ и с. Чамшадиново, Софийски окръгъ. Предложението е приподписано отъ нуждното число народни представители. (Вж. прил. Т. I, № 44)

Това предложение ще бѣде отпечатано, раздадено на г. г. народнитѣ представители и поставено на дневенъ редъ.

Пристѣпваме къмъ дневния редъ.

С. Омарчевски (з. в): Искамъ думата преди дневния редъ.

Председателстваващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Стоянь Омарчевски.

С. Омарчевски (з. в): Г. г. народни представители! Още презъ м. декемврий м. г. азъ и нѣколко души мои другари сме отправили една интерпелация къмъ г. министъръ-председателя за бушуващата въ страната стопанска и финансово криза. Г. министъръ-председателъ въ миналото, до разпушането на Народното събрание за коледнитѣ празници и впоследствие, винаги се оправдаваше и мотивираше отказа си да се постави на разглеждане тази интерпелация съ обстоятелството, че на държавната властъ, респ. на него предлежи за разглеждане по-големиятъ и по-важенъ въпросъ — въпросътъ за репарационната спогодба. Тя се прие отдавна, обаче кризата не престава, тя си бушува. Вчера вие имате затваряне на голѣмитѣ магазини

въ пѣла София. Министреският съветъ и досега не е можалъ да намѣри куражъ, доблестъ и време да внесе единъ законопроектъ, за да наложи по-високи вносни цѣти на зърненихъ храни, жито, царевича и т. н. Интерпелацията е подадена презъ м. декемврий, днесъ сме края на февруарий, правителството мълчи по тоя въпросъ, цѣлиятъ народъ се огъва, стопанската криза продължава да бушува и единствено правителството остава безчувствено къмъ воплитъ и стенанията на цѣлия народъ.

Азъ моля г. министъръ-председателя отъ мое име, отъ името на ония, които сж подписали тая интерпелация и отъ името на групата, къмъ която се числя, да опредѣли день, въ който да се постави на разглеждане този въпросъ, за да иматъ възможностъ да се изкажатъ не само вносителитъ на тази интерпелация, но и всички парламентарни групи, понеже този въпросъ не е въпросъ на земеделската парламентарна група, а е въпросъ на всички парламентарни групи, които сж представени въ Народното събрание.

Азъ моля г. министъръ-председателя да се съгласи да опредѣли единъ день, когато той каже, за да се разгледа този въпросъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Никола Стамболиевъ.

Н. Стамболиевъ (з. в): Г. г. народни представители! Преди два месеца съмъ депозиралъ питане къмъ г. министъръ-председателя и министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве относно беззаконията на околийската комисия по настаняване бѣжанцитъ въ гр. Василико, която комисия е дала възможностъ на партизани да разграбятъ държавни имоти и здания, а други, еснафи — мѣстни жители — и бѣжанци сж осетени. По този поводъ е назначена анкета отъ г. министъръ-председателя и министъръ на вътрешнитъ работи, и анкетната комисия преди единъ месецъ е отишла на самото мѣсто, анкетирала е случая и се е добрала до данни, които азъ изнасямъ въ самото питане. Тѣй като всички тѣзи данни споредъ мене и споредъ анкетата сж вече налице, азъ мисля, че г. министъръ нѣма повече основание да отлага по-нататѣкъ отговора си на питането ми, за да може да се даде обезщетение на осетенитъ и препитание на самитъ тѣхъ, както и възмездие на нарушителитъ. Трѣбва да се отнематъ сградитъ отъ ония, които по законъ не трѣбва да ги владѣятъ, и които материално сж доста добре и не бива да попадатъ подъ протекцията на самия законъ.

Моля г. министъръ-председателя, ако днесъ не разполага съ даннитъ, то утре да се снабди съ тѣхъ, за да може да отговори на питането ми, та по този начинъ да се ликвидира съ този въпросъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Христо Калайджиевъ.

Х. Калайджиевъ (раб): Г. председателю! Близко два месеца минаха вече, . . .

С. Мешаковъ (д. сг): Ние не сме парламентъ вече — говори се не по правилника и вънъ отъ дневния редъ!

Х. Калайджиевъ (раб): . . . откато азъ отправихъ до господина министра на труда питане по безработицата. Г. министърътъ, който другъ пътъ веднага обича да дава отговоръ на отправенитъ му питання, въ този случай обаче, ето вече толкова време мина, по този злободневенъ въпросъ, който засѣга стотици и хиляди хора, които изнемогватъ и гладуватъ, не иска да отговори.

Моля да му обърнете внимание още утре да ми отговори на това питане. Безработнитъ изнемогватъ, негодуватъ и искатъ да изявятъ публично своитъ протести, ала полицията ги гони и разгонва, стреля противъ тѣхъ и положението става извънредно тежко.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата г. министъръ-председателятъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! Азъ съмъ много доволенъ, че г. Стоянь Омарчевски се е загрижилъ между другото, разбира се, и за софийскитъ манифактуристи.

С. Омарчевски (з. в): Не само за софийскитъ манифактуристи, а за българскитъ граждани изобщо.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: То е много разумно, много добро. Азъ само констатирамъ това, защото,

когато ще отидете на село, Вие ще пѣте друга пѣсень: „Тия кождери, тия спекуланти“ и пр.

С. Омарчевски (з. в): Нѣма какво да ме учите какъ да говоря!

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Не Ви уча, а само констатирамъ у Васъ единъ прогресъ. Азъ правя една констатация въ Ваша полза.

Колкото за стопанската криза, която бушува, г. Омарчевски не е забравилъ, че по нея ние приказваме по много случаи. Сега скоро ще дойде бюджетътъ и пакъ ще се приказва по нея, защото, аслѣ, нѣма друго какво да се приказва. Днесъ не мога да опредѣля деня, кога ще се тури на разглеждане онова, което толкова пъти се е разглеждало. Ще дойде, обаче, моментъ, когато ще се приказва, както се е приказвало.

Г. Стамболиевъ разправя за нѣкаква си нередовностъ, по която министерството, обаче, е наредило анкета и тази анкета е била споредъ него задоволителна, като е открила недостатъцитъ, които той визира. Азъ мога да увѣря г. Стамболиева, че, щомъ има такава анкета и тя е констатирала въпроснитъ недостатъци, той може да бѣде сигуренъ, че тия недостатъци, щомъ сж така отбелязани, ще се поправятъ.

Г. Калайджиевъ говори за безработицата, и че срещу безработнитъ се е стреляло.

Х. Калайджиевъ (раб): Да, да, стреля се.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Азъ не зная случай да се е стреляло срещу безработни въ България; напротивъ, азъ зная, че безработнитъ въ България, които сж регистрирани, получаватъ подкрепа отъ държавата. Но зная и друго: че сега е сезонътъ на спиране работата въ тютюневитъ складове, дето има най-много работници въ България. По моитъ сведения, обаче, въ много скоро време ще започне работата въ тѣзи складове — ако не е започнала даже — и съ това голѣмо число безработни ще подновятъ своята работа.

Това е, което мога да отговоря на господата.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Пристъпваме къмъ първа точка отъ дневния редъ — трето четене законопроекта за допълнение на чл. 25 отъ закона за пѣтищата.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретаръ В. Игнатовъ (д. сг): (Прочита законопроекта изцѣло, безъ измѣнение)

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ на трето четене прочетения законопроектъ за допълнение на чл. 25 отъ закона за пѣтищата, моля, да вдигнатъ рѣжка. Мнозинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 24)

Пристъпваме къмъ точка втора отъ дневния редъ — трето четене законопроекта за измѣнение и допълнение на чл. 5 отъ закона за признаване права на индустриална концесия за тъкачество на копринени платове на Кузма Чековъ отъ гр. София, приетъ отъ XIX-то обикновено Народно събрание, трета редовна сесия, на 24 февруарий 1923 г., измѣненъ съ законъ, гласуванъ и приетъ отъ XXI-то обикновено Народно събрание, четвърта редовна сесия на 23 мартъ 1927 г., сѣщо измѣненъ съ законъ, приетъ отъ XXII-то обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия на 8 мартъ 1929 г., прехвърлена съ решение на Индустиалния съветъ отъ 23 априль 1929 г., протоколъ № 14, върху Франко-българското акционерно дружество за точене на коприна и тъкачество на копринени платове, съ централа Лионъ, Франция и клоъ въ гр. София.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретаръ В. Игнатовъ (д. сг): (Прочита законопроекта изцѣло, безъ измѣнение)

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ на трето четене прочетения законопроектъ, моля, да вдигнатъ рѣжка. Мнозинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 25)

Пристъпваме къмъ точка трета отъ дневния редъ — трето четене законопроекта за признаване собственостъ на ония жители на гр. Пловдивъ, които сж били оземлени по закона за т. п. с. и които сж направили трайни подобрения върху дадената имъ земя.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь В. Игнатовъ (д. сг): (Прочита законопроекта изцѣло, безъ измѣнение)

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ на трето четене законопроекта за признаване собственостъ на ония жители на гр. Пловдивъ, които сж били оземлени по закона за т. п. с. и които сж направили трайни подобрения върху дадената имъ земя, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 26)

Пристъпваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ — одобряване предложението за безплатно отпускане бракувано облъкло отъ Столичното полицейско коменданство на Комитета за подпомагане бедни неджгави хора въ София.

Моля г. секретаря да прочете предложението.

Секретарь В. Игнатовъ (д. сг): (Прочита предложението изцѣло, заедно съ мотивитъ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 28)

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които одобряватъ предложението за безплатно отпускане на бракувано облъкло отъ Столичното полицейско коменданство на Комитета за подпомагане на бедни неджгави хора въ София, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 27)

Пристъпваме къмъ точка пета отъ дневния редъ — първо четене законопроекта за допълнение на чл. 221 отъ закона за углавното сѣдопроизводство.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь В. Игнатовъ (д. сг): Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ мотивитъ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 5)

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представител г. Цвѣтанъ Стоянчевъ.

Ц. Стоянчевъ (з. в): Г. г. народни представители! Фактътъ, че въ сѣдилищата има натрупани твърде много углавни дѣла срещу провинени чиновници, е принудилъ г. министра на правосѣдието да внесе този законопроектъ. Натрупането на много дѣла отъ углавнъ характеръ срещу чиновници е единъ фактъ, който се отразява изобщо зле върху обществото и социалния редъ и миръ. Поради това, че има много чиновници, които сж подведени подъ углавна отговорност и не сж получили още възмездие, въ гражданството се слага убеждението, че чиновникитъ сж въобще безотговорни. Ето защо азъ смѣтамъ, че този законопроектъ е навремененъ.

Азъ вземахъ думата не за да критикувамъ законопроекта, но да обърна внимание, както на народното представителство, така и на г. министра на правосѣдието, че има единъ другъ въпросъ, който стои откритъ — въпросътъ изобщо за отговорността на чиновникитъ. Защото и съ новото измѣнение на закона за гражданското сѣдопроизводство пакъ оставатъ препрѣчени пѣтищата на този, който иска да се оплаче срещу нередовността, немарливостта или небрежността на чиновника. Както знаете, трѣбва да се иска разрешение отъ апелативния сѣдъ, предварително да събере всички доказателства и следъ това, ако му се разреши, да образува дѣло. А интереситъ на гражданитъ най-много страдатъ отъ това, че чиновникитъ не си гледатъ добросѣвѣстно работата. Напр., въ закона за селскитъ общини, въ избирателния законъ е предписано, че, щомъ като окръжниятъ сѣдъ се произнесе за кандидатнитъ листи, окръжниятъ управителъ веднага препраща утвърдения изборъ на съответната община, за да се конституира съветътъ, обаче това виждаме да става понѣкога и следъ една година, защото окръжниятъ управителъ държи книгата въ чекмеджето си, околийскиятъ началникъ държи книгата въ чекмеджето си и селскиятъ кметъ ги държи въ чекмеджето си и конституирането се забавя, безъ да има за това отговорности.

Министъръ д-ръ Т. Кулевъ: (Възразява нѣщо)

Ц. Стоянчевъ (з. в): Азъ искамъ да Ви обърна вниманието, г. министре, да се замислите и за едно друго законодателно предложение, ако този законопроектъ не може да се разшири и да обхване тия случаи. Време е вече да се замислимъ за една пълна отговорност на чиновникитъ, защото тъкмо тя е, която ще закрепи уважението на гражданитъ спрямо държавата. Има случаи, когато чиновникътъ се смѣта за самоцѣль, като-че-ли гражданитъ е длъженъ на него да служи, а не той на граж-

данина. Тия случаи се срѣщатъ много често, и тѣ именно отвращаватъ народа отъ чиновничеството. Тия случаи сж, които каратъ гражданина да мисли зле за държавата, защото държавата се представлява отъ чиновника.

Азъ смѣтамъ, че тая мѣрка е много навременна и подканвамъ и моля г. министра частъ по-скоро да ни сезира съ единъ такъвъ законопроектъ за отговорността на чиновникитъ отъ всички ведомства. И то не само за углавната отговорност, която е една добра мѣрка, за да може да се ликвидиратъ колкото се може по-скоро тия дѣла, но и по гражданскитъ дѣла, които има да се възбуждатъ срещу тѣхъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представител г. Величко Кознички.

В. Кознички (нац. л): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Предложениятъ законопроектъ отъ г. министра на правосѣдието е отъ особена важностъ. Азъ забелязвамъ, че болшинството отъ Народното събрание не дава надлежното внимание на този законопроектъ, като че ли не иска да разбере последиствията, които ще има той, а тѣзи последиствия сж тежки. За всѣки единъ, който бѣде обвиненъ въ нѣкое отъ тия престѣпления, които се визиратъ тукъ, а именно злоупотребиение, подкупъ, нарушение на служебнитъ обязанности и пр. и пр., мѣрката за неотклонение е задържане подъ стража. Това е едно процесуално разпореждане, което ще има и обратна сила.

Министъръ д-ръ Т. Кулевъ: Нѣма да има обратна сила. Отъ где на кѣде ще има обратна сила!

В. Кознички (нац. л): Ще има обратна сила.

К. Кънчевъ (д. сг): Министрътъ като казва, че нѣма да има обратна сила, какъ ще има обратна сила?

Министъръ д-ръ Т. Кулевъ: Ако въ закона изрично не е казано това, не може да има обратна сила.

В. Кознички (нац. л): Моля, моля. Ако въ законопроекта се пише изрично, че нѣма да има обратна сила, че нѣма да се отнася за престѣпнитъ деяния, извършени досега — то е другъ въпросъ, но разпорежданията на този членъ за задържане подъ стража сж отъ процесуаленъ характеръ и ако ги оставите така, то всички онѣзи, които по висешитъ дѣла сж обвинени въ извършване на гореспомнатитъ престѣпни деяния, ще бѣдатъ задържани подъ стража. Ето защо трѣбва да се спрете на този законопроектъ съ по-голъмо внимание.

Азъ, г. г. народни представители, считамъ, че корупцията е много голѣма, тя е страшна и отъ день на день взема по-голъми размѣри. Като-че-ли въ по-голъмата частъ отъ нашитъ чиновници — тѣзи, които събиратъ парата и които не я събиратъ — се е сложило убеждението да злоупотребяватъ. Който има пари въ себе си, мисли, че е по-добре да ги прибере въ джоба си, отколкото да ги даде на държавата, защото тамъ ще ги вземе другъ. Такава лоша психика е насадена въ нашия чиновникъ и ние виждаме множество злоупотребления. Секретарь-бирници, държавни бирници, въобще всички онѣзи чиновници — голѣма или малка частъ отъ тѣхъ — които държатъ държавни, окръжни или общински суми, се поддаватъ, тъй да се каже, на тази съблазнь и вършатъ злоупотребления. Държавата трѣбва да вземе мѣрки; тия мѣрки трѣбва да бѣдатъ строги, наказанята трѣбва да бѣдатъ голѣми, чувствителни. Дѣлата по тия престѣпления трѣбва да се движатъ съ една особена бързина; не трѣбва да се оставя дѣлото на единъ злоупотребителъ да се разглежда, презъ всички инстанции, въ продължение на 10 години, а той да вземе паритъ въ рѣцетъ си и да разполага съ тѣхъ, както желае. Трѣбва да се предвидятъ такива разпореждания въ закона, щото тия дѣла да бѣдатъ разглеждани при най-голъма бързина. По този начинъ всѣки, който е виновенъ, въ скоро време, въ разстояние на 6 месеца, година, ще получи своето наказание, ще отиде въ тъмница. Държавата, общината или окръга ще иматъ срещу него надлежния изпълнителенъ листъ и ще получатъ каквото може отъ него лично, отъ неговитъ имоти, отъ неговитъ гаранѣти.

Но, г. г. народни представители, ако общественитъ интересъ диктува да се погледне съ такава строгостъ, за да се прекратятъ злоупотребленията, за да не се ощетяватъ държавата, общинитъ и окръжията има другъ сжщо единъ голѣмъ общественъ интересъ — да не се задържатъ подъ стража невинни хора. Тукъ могатъ да ставатъ голѣми злоупотребления. Приемете ли този законопроектъ тъй

както е, $\frac{9}{10}$ отъ вашитѣ чиновници ще отидатъ въ затвора по чл. 431 отъ наказателния законъ, по който членъ и за най-малки и дребни нарушения винаги може да се подведе единъ чиновникъ да отговаря. Така разбира единъ прокуроръ. И ако чиновникътъ Х не е изпълнилъ длъжността си, той предписва на съдебния следователъ да започне следствие съгласно този членъ отъ наказателния законъ. Този следователъ е длъженъ да вземе мѣрки за неотклонение — задържане подъ стража. И така ще имаме много невинни хора, които ще оградятъ въ затвора, ще чакатъ деня, когато правосъдието ще се произнесе и мнозина отъ тѣхъ ще бѣдатъ оправдани. Нѣма защо така жестоко да се постѣпва. Недейте мисли, че прокуратурата у насъ, която стои на своята висота, е безгрѣшна; и тя може въ известни случаи да бѣде подъ това или онова влияние. Ние не трѣбва да гледаме, че сега могатъ да бѣдатъ обвинени по тия членове само хора отъ болшинството на управляващата партия: утре могатъ да бѣдатъ обвинени и хора на опозицията. Разбира се, че и тукъ и тамъ има чиновници, които могатъ да бѣдатъ невинни. Ние трѣбва да гледаме, изобщо, какви сѣ интереситѣ на цѣлия български народъ. Може да си представите какво зло е това, да бѣдешъ жертва, да бѣдешъ взетъ подъ стража, и то да си невиненъ, и следъ време да те пуснатъ отъ затвора. Недейте мисли, че всички прокурори сѣ изпълнители на закона така, както си мислите — и най-добритѣ прокурори могатъ да бѣркатъ.

Г. г. народни представители! Азъ не съмъ противъ този законопроектъ. Той по принципъ трѣбва да се приеме, обаче въ комисията по Министерството на правосъдието трѣбва да се направи едно или нѣколко измѣнения, за да се даде бързъ ходъ на дѣлата. Но задържането подъ стража, една мѣрка съ такава голѣма строгостъ, да не се приема. Ако не за всички престѣпления, то поне за известна частъ отъ тѣхъ, поне за престѣпленията по тѣзи членове, по които много лесно може да се подведе подъ отговорностъ единъ чиновникъ. Напр. за нарушение на чл. 431 отъ наказателния законъ азъ бихъ желалъ мѣрката за неотклонение да не бѣде задържане подъ стража, защото този членъ е „пенкилеръ“, всѣки чиновникъ може да попадне подъ него. Разбиранията на този, който е прокуроръ, могатъ да бѣдатъ различни; непознавайки често пѣти службата на този или онзи чиновникъ, може да се дойде до този край. Така сѣщо е и съ нѣкои други деяния: напр., за вземане на подкупъ, мѣрката за неотклонение не съмъ съгласенъ да бѣде непременно задържане подъ стража. И безъ това съдебниятъ следователъ може да задържи нѣкого подъ стража, докато се свърши следствието, макаръ мѣрката за неотклонение да не е задържане подъ стража. Докато следствието се свърши, следователътъ може да го задържи. Ше зависи отъ него и отъ даннитѣ, които ги има. Но не мѣрката за неотклонение да бѣде обезателно задържане подъ стража, защото достатъчно е да се явятъ единъ или двама недобросъвестни хора, които да създадатъ известни улики и ето ти невинното лице веднага отива въ затвора!

Азъ моля, г. г. народни представители, въ заключение, да приемете законопроекта по принципъ, но да отиде той въ комисията, за да се направятъ тамъ нужнитѣ корекции.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Кръстю п. Цветковъ.

К. п. Цветковъ (д): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Настоящиятъ законопроектъ така, както се предлага, ще има много лоши послѣдствия. Приложението му ще направи такава лошо впечатление, че, вѣрвамъ, г. министрътъ на правосъдието самъ ще поиска, още въ първия месецъ на неговото приложение, да бѣде отмененъ. Споредъ сегашното положение, когато се опредѣля мѣрката за неотклонение по чл. 220, съдебниятъ следователъ, който е вещь сѣдия — билъ е мирови сѣдия, членъ на окръженъ сѣдъ, следователно, добилъ известна опитностъ — има право, въ зависимостъ отъ тежестта на престѣплението и отъ уличитѣ и вѣроятността лицето да избѣга, да опредѣля нуждната мѣрка за неотклонение. Сега, както се предлага съ настоящия законопроектъ, това право на съдебния следователъ, да опредѣля споредъ уличитѣ, споредъ същността на престѣплението, каква мѣрка следва да вземе за неотклонение, се отнема и се слага императивната мѣрка — обвинениятъ непременно да бѣде поставенъ подъ стража.

Г. г. народни представители! Ние всички знаемъ каква е нашата действителностъ. Често пѣти имаме следното

положение. Партизани искатъ да уволнятъ нѣкой неприятенъ тѣмъ чиновникъ, назначенъ на една служба, да кажемъ отчетникъ въ една община. За да бѣде уволненъ, трѣбва между другото да има и една ревизия отъ финансовъ инспекторъ, който е констатиралъ известни нарушения. Затова често пѣти срещу чиновникъ, който е нежеланъ отъ управляващата партия, следъ като го подканятъ по разни начини да напустне службата и той не си дава оставката, се прибѣгва да се инсценира единъ ревизионенъ актъ, за да бѣде отстраненъ. Но въ много случаи — каквито азъ знамъ въ новитѣ земи — въ 90% отъ създаденитѣ по този начинъ дѣла хората се оправдаватъ. Ние знаемъ — сѣщо и г. министрътъ на правосъдието добре знае — какъ бавно върватъ дѣлата въ съдилищата; следователно, ако този законопроектъ стане законъ, хората ще лежатъ по 2—3 години въ затвора, а следъ това, като се докаже тѣхната невинностъ, ще бѣдатъ оправдани.

Ето защо, смѣтамъ, че предлаганиятъ законопроектъ е много строгъ. Нѣма защо да измѣняваме днешното положение, което е много целесъобразно, прилагано е толкозъ години и е дало своитѣ резултати. При днешното положение, по сега действащия законъ, ако съдебниятъ следователъ намѣри, че уличитѣ сѣ голѣми, че престѣплението, което е извършено, е тежко, за всѣки конкретенъ случай той е свободенъ да опредѣли, каква гаранция да вземе на провиненото лице. Той може да му вземе гаранция и 100 л. и 10 милиона лева. Така че, при това положение, нѣма защо да измѣняваме закона и да поставяме такава императивна условие — че непременно провинениятъ трѣбва да бѣде поставенъ подъ стража. Вие знаете нашата действителностъ. Напр., сега имаме министерска криза. Ако вие паднете отъ властъ — казвамъ каква е българската действителностъ — може би за мнозина отъ вашитѣ чиновници ще се инсценира едно или друго престѣпление. Затова отъ инстинктъ за вашето собствено самосъхранение вие сами не трѣбва да гласувате този законопроектъ. Сегашното положение е много добро: съдебниятъ следователъ може винаги, когато опредѣля гаранция на единъ чиновникъ, да тури гаранция и 5 милиона лева, която гаранция е равностойна на турянето на този чиновникъ подъ стража. Следователътъ е напълно свободенъ да опредѣля разбира на гаранцията споредъ уличитѣ на престѣплението. Нѣма защо съ законъ да ограничаваме, както съдебния следователъ, който опредѣля мѣрката за неотклонение, така и сѣда, който е контролоръ и който може, при настоящето положение, да опредѣля тая мѣрка.

Ето защо моля народното представителство, моля и г. министра да не поставятъ такава императивна мѣрка — непременно мѣрката за неотклонение на провинениятъ чиновникъ да бѣде задържането имъ подъ стража.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Иванъ п. Янчевъ.

И. п. Янчевъ (з, в): Г. г. народни представители! Азъ ще моля, законопроектътъ да се изпрати въ комисията, кждето да се обмисли по-добре, защото, даже да се възприеме мѣрката за неотклонение, поставянето подъ стража, подъ факултативна форма, а не императивна, все пакъ между изброенитѣ въ законопроекта членове отъ наказателния законъ има нѣкои, които трѣбва да се премахнатъ. Напр., чл. 431. Всички юристи знаятъ, че между насъ, юриститѣ, чл. 431 се нарича пенкилеръ: подъ неговитѣ удари може да попадне всѣки. Най-лесната квалификация, която може да се сложи, това е квалификацията по чл. 431 отъ наказателния законъ: нарушение на служебнитѣ обязанности съ цель за лична облага или щета другиму. Каква-годе щета — значи и свършено незначителна да бѣде. Тѣй че, азъ смѣтамъ, че е опасно да се поставятъ всички тия членове отъ наказателния законъ, които сѣ предвидени въ законопроекта; нѣкои други отъ тѣхъ ще трѣбва да се изхвърлятъ и може би ще остане, да кажемъ, само чл. 422 — присвояване на суми чрезъ фалшификация, което е едно квалифицирано вече престѣпление.

Прочее, моля г. министра да се съгласи, законопроектътъ да се изпрати въ комисията и тамъ да се обмисли повече, като се възприеме подъ факултативна форма, а не императивна, мѣрката за неотклонение — поставянето подъ стража; значи да може да се освободи обвиняемиятъ и подъ гаранция, когато има свършено слаби улики противъ него.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата г. министрътъ на правосъдието.

Министър д-ръ Т. Кулевъ: Г. г. народни представители! Конституира се между насъ съгласие, че тоя законопроектъ, ако стане законъ, ще бжде доста ефикасенъ по отношение злоупотребитъ по служба. Тия злоупотреби отдавна сж взели единъ застрашителенъ характеръ и грѣба да се взематъ мѣрки за тѣхното намаление. Мѣрката, която се предвижда въ законопроекта, даже и да се поизмѣни, за което азъ ще говоря по-подиръ — ще даде резултатъ. А че е така, показватъ и заплашителнитъ писма — на които, разбира се, азъ не съмъ отдалъ никакво значение — отъ ония, които ще засегне законътъ. Трѣба да се признае едно, че вече не може да съществува туй ненормално положение, каквото имаме днесъ: чиновникъ, злоупотрѣбилъ по служба, присвоилъ, да кажемъ 100—150 хиляди лева, подведенъ подъ отговорностъ, следователтъ му опредѣля гаранция 40—50 хиляди лева, той отъ откраднатитъ пари внася сумата за гаранция и следъ това съ всевъзможни срѣдства протака процеса. Азъ мога да ви дамъ данни, за да видите до какво число сж нарастнали такива процеси въ сѣдилищата по сѣщество.

К. п. Цвѣтковъ (д): Ама следователтъ е свободенъ да опредѣли и 5 милиона лева гаранция.

Министър д-ръ Т. Кулевъ: Никога не опредѣля 5 милиона лева гаранция. — Въ края на краищата, както изглежда, ние ще се съгласимъ. Дали ще опредѣлимъ 5 милиона лева гаранция или ще дадемъ право на следователя да вземе като мѣрка за неотклонение поставянето подъ стража — то е другъ въпросъ.

Х. Баралиевъ (с. д): Гаранцията да бжде въ размѣръ на присвоената сума.

Министър д-ръ Т. Кулевъ: И въ размѣръ на присвоената сума да бжде, то би значило, сумата, която е присвоена, да се даде като гаранция, а обвиняемиятъ ще стои на свобода и ще употребява всевъзможни срѣдства, за да протака процеса, вследствие на което сѣдилищата сж задръжени отъ подобни процеси, стоятъ неразгледани, постоянно се отлагатъ по разни причини и по тоя начинъ наказателната санкция не може да прояви своето устрашаваше и въздържаше действие.

Азъ съмъ съгласенъ, че тѣй, както законопроектъ предлага въ императивна форма мѣрката за неотклонение да бжде задържането подъ стража, съдържа известна опасностъ за злоупотрѣбление съ нея, тѣй като не винаги сме сигурни, че едно лице, което е подведено подъ респективния членъ на наказателния законъ, е виновно, и може да се случи, шото лицето, срещу което нѣма достатъчно доказателства за неговата виновностъ и което следъ това ще бжде оправдано, да бжде неправилно задържано подъ стража. За да се избѣгне тази опасностъ, азъ съмъ съгласенъ, следъ като се приеме по принципъ законопроектъ, да се прати въ комисията, кждето наново да се прегледатъ членоветъ за престѣпленията, по които се иска да се допусне, като мѣрка за неотклонение задържането подъ стража, и тази мѣрка да бжде факултативна — да се представи на сѣдята-следователъ да опредѣля мѣрката за неотклонение съ право на обжалване предъ сѣда. Значи, въ случай, когато има явни доказателства, че лицето е виновно, че то е злоупотрѣбило, мѣрката за неотклонение да може да бжде и задържането подъ стража.

Съ тѣзи декларации, които направихъ, моля законопроектътъ да се приеме по принципъ и да се прати въ комисията и тамъ ще го поправимъ.

Т. Константиновъ (нац. л): Понеже тоя законъ е процесуаленъ и може да има обратна сила, нека направимъ една бележка. . .

Министър д-ръ Т. Кулевъ: Като дадемъ факултативенъ характеръ, нѣма да има значение това.

Т. Константиновъ (нац. л): Но пакъ ще се спекулира.

Министър д-ръ Т. Кулевъ: Азъ Ви казахъ, че въ комисията ще се поправи.

Т. Константиновъ (нац. л): Да не се отнася за миналото, нека се отнася само за бждеще.

Министър д-ръ Т. Кулевъ: Азъ заявихъ, че този законопроектъ не се отнася за миналото.

Т. Константиновъ (нац. л): Значи, ще се отнася само за бждещи дѣла?

Министър д-ръ Т. Кулевъ: Така е. Ще се отнася само за бждещи дѣла.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта за допълнение на чл. 221 отъ углавното сѣдопроизводство и да се препрати въ комисията, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Следващата точка отъ дневния редъ е: **второ четене на законопроекта за уреждане собствеността и залога на движимости-машини за земледѣлие и транспортъ отъ значителна стойностъ.**

Понеже тоя законопроектъ не е още прегледанъ отъ комисията, минаваме къмъ следващата точка, седма, отъ дневния редъ — **второ четене на законопроекта за измѣнение и допълнение закона за морската търговия.**

Моля г. докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ К. Кънчевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Комисията прие законопроекта безъ всѣкакви измѣнения, затова азъ ще го докладвамъ така, както ви е раздаденъ по-рано. (Чете)

„ЗАКОНЪ“

за измѣнение и допълнение закона за морската търговия.*

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ прочетеното заглавие на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ К. Кънчевъ (д. сг): (Чете)

§ 1. — Чл. 4 отъ закона се измѣня така:

Всѣко прехвърляне изцѣло или частично правото на собственостъ или на ползуване върху единъ корабъ, се извършва подъ страхъ на недействителностъ, съ нотариаленъ актъ. Това правило не вреди на разпореденията на глава IV на настоящия законъ.

Нотариалниятъ актъ, съ който е извършено прехвърлянето, влѣзлитъ въ законна сила решения, които замѣстватъ тоя актъ, актоветъ за отказване отъ правата върху кораби и актоветъ за дѣлба нѣматъ действия спрямо трети лица, ако не сж вписани въ книгитъ на пристанищното управление, гдето корабътъ е записанъ, когато тия актове сж извършени въ царството, или въ книгитъ на онова българско консулство, въ района на което корабътъ се намира, ако тия актове сж извършени въ чужбина. Въ последния случай консулството е длъжно веднага да изпрати завѣренъ преписъ отъ съответния актъ въ пристанищното управление, дето корабътъ е записанъ.

Горнитъ актове се отбелязватъ върху акта за подданството на кораба, като се показва въ него дали прехвърлячтъ остава да взема цената или частъ отъ нея.

Пристанищнитъ управления и консулства не могатъ да приематъ и да вписватъ сѣщитъ актове, ако не имъ се представи актътъ за подданство, освенъ въ случая, предвиденъ въ чл. 10.

Въ случай на нѣколко прехвърляния на единъ и сѣщъ корабъ, предпочита се прехвърлянето, което първо е отбелязано върху акта за подданство.*

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ § 1, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ К. Кънчевъ (д. сг): (Чете)

§ 2. — Чл. 6 се измѣня така:

Договорътъ за залагане на цѣлъ корабъ, или на частъ отъ него, се извършва, подъ страхъ на недействителностъ, съ нотариаленъ актъ.

Нотариалниятъ актъ, съ който се установява залогътъ, нѣма действие спрямо трети лица, ако не е вписанъ въ книгитъ на пристанищното управление, гдето корабътъ е записанъ, когато актътъ е извършенъ въ царството, или въ книгитъ на онова българско консулство, въ района на което се намира корабътъ, когато актътъ е извършенъ въ чужбина.

Консулството е длъжно веднага да изпрати завѣренъ преписъ отъ договора за залога въ надлежното пристанищно управление.

Въ двата случая залогътъ се отбелязва върху акта за подданство на кораба.

* За текста на законопроекта, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 31.

Пристанищните управления и консулства въ чужбина не могат да вписват нотариалния акт за залог, ако не им се представи актът за подданство, освенъ въ случаитъ, предвидени въ чл. чл. 7 и 10.

При вписването на нотариалния акт за залог, въ книгитъ се прави бележка, че той е записанъ върху акта за подданство.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ § 2, както се прочете, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ К. Кънчевъ (д. сг): (Чете)

„§ 3. — Чл. 239 се допълва съ нова алинея:

Редътъ на предвиденитъ въ чл. чл. 2, 4, 6, 7, 13, 43, 112 и 226 отъ закона вписвания ще се опредѣли отъ особенъ правилникъ, утвърденъ отъ царя.“

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ § 3, както се прочете, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ К. Кънчевъ (д. сг): (Чете)

„§ 4. — Навсѣжде въ закона думата „отчуждаване“, когато е употребена заедно съ думата „прехвърляне“, се изхвърля. А тамъ, където сжщата дума е употребена сама, се замѣнява съ думата „прехвърляне“.

Навсѣжде въ закона думитъ: „списъцитъ на съоръжението и разсъръжението“ се измѣнятъ съ думитъ: „кингата за стѣкмяването и разтѣкмяването на кораба и за наемане на екипажа.“

Навсѣжде въ закона думитъ: „списъцитъ за съоръжението, както следва:

Морско управление — съ пристанищно управление.

Агентство — съ консулство.

Патентъ за народностъ — съ актъ за подданство.

Съръжение — съ стѣкмяване.

Разсъръжение — съ разстѣкмяване.

Съръженъ — съ стѣкменъ.

Несъръженъ — съ нестѣкменъ.

Съръжителъ — съ арматоръ.

Морепаване — съ корабоплаване.

Навсѣжде въ закона думата „корабленикъ“ се изхвърля.“

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Василь Игнатовъ.

В. Игнатовъ (д. сг): Г. г. народни прѣдставители! Въ предлагания законопроектъ терминътъ „морепаване“ е замѣненъ съ „корабоплаване“. Азъ не зная какви сж били мотивитъ на комисията да замѣни този терминъ съ другъ, но смѣтамъ, че това е една грѣшка, понеже морепаване е по-общъ терминъ отъ корабоплаване. Вѣроятно комисията се е ръководила отъ други съображения — за отличие на морепаването отъ плаването по рѣки, защото, наистина, като се каже морепаване, разбира се плаване само по море, когато има и рѣчно плаване. Обаче съ замѣняването на този терминъ комисията влиза и въ друга грѣшка, защото подъ корабоплаване можемъ да разбираме и въздухоплаване, тъй като имаме плаване и въ въздуха, съ въздушни крѣаби, а подъ морепаване се разбира изобщо плаване по вода; плаването по рѣкитъ е една частъ отъ морепаването, а морепаването изобщо не изключва плаването по рѣки Затуй азъ смѣтамъ, че е по-правилно да си остане думата „морепаване“. Въ чуждитъ езици подъ навигация се разбира въобще плаване, а тамъ тѣ правятъ разлика между плаване по море и плаване по рѣка. Въ нашия езикъ има единъ общъ терминъ — „морепаване“ и подъ този терминъ се разбира изобщо плаване по вода. Затуй азъ смѣтамъ да си остане терминътъ морепаване, за да се отличава отъ другитъ плавания.

Та правя предложение да си остане терминътъ „морепаване“, както е въ първоначалния текстъ на законопроекта.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата г. докладчикътъ.

Докладчикъ К. Кънчевъ (д. сг): Азъ ще моля да приемете текста, който предлага комисията, защото аргументитъ на г. Игнатовъ не се оправдаватъ отъ самото заглавие на законопроекта. Последниятъ има за предметъ уреждане на морската търговия, следователно, има предъ видъ морепаването и за да се има предъ видъ всички плавателни сѣдове, които сж обектъ на морската търговия, взема се терминътъ корабоплаване.

Р. Василевъ (д. сг): Плавателни сѣдове има и въ морето и въ рѣкитъ.

В. Игнатовъ (д. сг): Корабъ се нарича корито, което плава въ вода; малкитъ корита се наричатъ лодки, но и тѣ пакъ се подчиняватъ на законитъ за морепаването. Азъ смѣтамъ, че тукъ има една грѣшка.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата г. министърътъ на правосѣдието.

Министърътъ д-ръ Т. Кулевъ: Г. г. народни представители! Азъ ще моля да се приеме законопроектътъ така, както се докладва отъ г. докладчика, защото той е грегледанъ отъ една специална техническа комисия, въ която влизаха хора, които познаватъ добре материята — отъ Министерството на желѣзницитъ, пристанищата и отъ Министерството на правосѣдието. Ако сега замѣнимъ нѣкой терминъ, боя се да не изпаднемъ въ грѣшка. „Корабоплаване“ е по-общъ терминъ и затова въ закона за морската търговия, сѣдоветъ, за които се отнася, ги наричаме кораби. Следователно, трѣбва да употребимъ общия терминъ „корабоплаване“, толкозъ повече, че тоя терминъ обхваща и корабитъ, които плаватъ по рѣки, когато подъ „морепаване“ се разбира корабитъ, които плаватъ по море. По технически съображения — терминътъ „корабоплаване“ е по-широкъ отъ термина „морепаване“.

Азъ ще моля да се приеме параграфътъ тъй, както се докладва.

В. Игнатовъ (д. сг): Корабоплаването включва и плаването по рѣки.

Председателстващъ В. Димчевъ: Г. Игнатовъ! Настояватъ ли на Вашето предложение?

В. Игнатовъ (д. сг): Поддържамъ моето предложение, защото смѣтамъ, че въ законопроекта е допустната грѣшка.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има предложение отъ народния представителъ г. Василь Игнатовъ, думата „корабоплаване“ да се замѣни съ думата „морепаване“.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Малцинство, не се приема.

Които приематъ § 4, както се докладва, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка осма отъ дневния редъ — докладъ на прошетарната комисия.

Ще се докладва по списъкъ I пореденъ № 142.

Има думата докладчикътъ г. Александъръ Хитриловъ.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Постѣпила е молба отъ г. Димитъръ Г. Рахневъ, отъ гр. Варна, търговецъ, който навремето е билъ доста състоятеленъ, обаче въ течение на търговията си е загубилъ всичко и въ края на краищата потъналъ въ пълна нищета. Той е на преклонна възраст — надъ 80 години. При опредѣляне на данъцитъ му, може би като се е имало предъ видъ миналото му, е опредѣленъ данъкъ върху общия доходъ въ размѣръ на 1491 л Той получава известие за това, обаче не плаща, тъй като нѣма абсолютно никаква възможностъ да плати тази сума, обръща се къмъ Народното събрание съ молба да му бжде опростена тази сума. Представя медицинско свидетелство, отъ което се вижда, че е боленъ, независимо отъ преклонната си възраст, и отъ две години страда отъ глухота. Представя сѣщо така удостоверение отъ Варненското градско общинското управление, отъ което се вижда, че той нѣма никакви движими и недвижими имоти и че семейното му положение е: той единственъ и съпругата му сѣщо така на преклонна възраст.

Прошетарната комисия, като обсъди тия доказателства и като взе предъ видъ мнението на Министерството на финанситъ, че е съгласно да му се опрости тази сума, реши да се опрости сумата.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия да се опрости на Димитъръ Г. Рахневъ, отъ гр. Варна, сумата 1491 л, дължимъ данъкъ върху общия доходъ и други по известие № 2771 отъ 25 декемврий 1925 г. на I варненски държавенъ бирникъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ II пореденъ № 27.

П. Анастасовъ (с. д): Нали все по списъкъ I ще се докладва?

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): По списъкъ I само това прошение имахъ да докладвамъ.

П. Анастасовъ (с. д): Може други докладчици да иматъ прошения по списъкъ I.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Като свърша азъ, тогава ще докладватъ тѣ.

Постѣпила е молба отъ Мика Бенева, отъ гр. София, ул. Опълченска и „Св. Св. Кирилъ и Методи“, вдовица на артилерийски офицеръ. Презъ последната война, общо-европейската, нейниятъ единственъ синъ, офицерски кандидатъ, свършилъ школата, отива на фронта презъ 1918 г., за да вземе участие въ войната. При отстъплението, обаче, той изчезналъ безследно. Тя е получавала заплатата на сина си и следъ неговото изчезване. Следъ известно време Военното министерство получава сведения, че той е починалъ като пленникъ. Сумата, която тя дължи къмъ държавата, като надзета, е 3.500 л. Просителката се намира въ голѣма нищета. Представя удостоверение отъ Военното министерство, отъ което се вижда, че синътъ ѝ е билъ пленникъ и е починалъ като такъвъ; представя също така доказателства, отъ които се вижда, че тя е получила въпросната сума и я дължи къмъ държавното съкровище. Моли да ѝ се опрости тази сума.

Прошетарната комисия обсъди представенитѣ доказателства и реши да ѝ се опрости сумата.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се опрости на Мика Бенева, отъ гр. София, сумата 3.500 л., неправилно получена заплата за сина ѝ, офицерски кандидатъ Борисъ Беневъ, загиналъ въ пленничество презъ време на войната, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 44.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Постѣпила е молба отъ Пена П. Дичева, отъ с. Влашко-село, Врачанска околия, съ която моли да ѝ се отпусне помощъ. Презъ време на балканската война, когато паднаха съветѣтъ — известно ви е това — измръзнали и двата крака на мѣжа ѝ. Последниятъ, като се върналъ отъ фронта, лежалъ по болницитѣ и се наложила ампутация и на двата му крака, поради което се превърналъ просто на трупъ и останалъ подъ непрекъснатитѣ грижи на жена си, докато умрѣлъ. Обаче, по една или друга причина, съпругата му не е могла да получи никаква пенсия. Тя представя удостоверение отъ Влашко-селското общинско управление, отъ което се вижда, че покойниятъ ѝ мѣжъ е оставилъ единствени и прями негови законни наследници съпругата си и 3 деца и че тѣ не притежаватъ абсолютно никакви движими и недвижими имоти.

При това положение прошетарната комисия реши да ѝ се отпусне една помощъ отъ 15.000 л.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия да се отпусне на Пена П. Дичева, отъ с. Влашко-село, Врачанска околия, за нея и малолѣтнитѣ ѝ деца, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 15.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ II пореденъ № 35.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Постѣпила е молба отъ женското благотворително дружество „Родина“ въ гр. София, съ която моли да му се отпуснатъ 100.000 тухли за доизграждане на сградата му — сиропиталище за отглеждане сираци отъ войната. Работата е започната, дружеството е направило даже задължения, но предъ видъ скѣпотията и кризата, която съществува, не сѣ могли хората да я продължатъ.

Искано е мнението на Министерството на благоустройството. Следъ изучаване целитѣ и срѣдствата на това дружество, то е дало мнение да му се отпуснатъ отъ държавната тухларница 100.000 тухли.

Прошетарната комисия реши да се отпуснатъ отъ държавната тухларница 100.000 тухли на това дружество.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се отпуснатъ безплатно на женското благотворително дружество „Родина“, въ гр. София, 100.000 тухли отъ трудовата тухларска фабрика за довършване започнатата сграда за сиропиталище на същото дружество, ако сградата не е още довършена, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Йорданъ Гавалюговъ. Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 17.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Постѣпила е молба отъ жителитѣ на гр. Ихтиманъ Магда Ив. Давранска, въ която излага, че жжжътъ ѝ пострадалъ презъ време на войнитѣ, останалъ инвалидъ, и впоследствие починалъ, обаче пенсия не получава. Останала е вдовица съ 5 малолѣтни деца; не притежава никакви движими и недвижими имоти.

Освенъ това, въ 1923 г., при сраженията презъ септемврийскитѣ събития, е пострадала най-голѣмата ѝ дъщеря, Малинка, ранена отъ куршумъ, миналъ презъ прозореца — обстоятелство, което се установява и отъ удостоверението, издадено ѝ отъ Ихтиманското градско общинско управление, въ което дословно се казва, че дъщеря ѝ (Чете) „Малинка Ив. Давранска е ненормална, а независимо отъ това, сѣщата презъ септемврийскитѣ събития на 22 септемврий 1923 г. пострада съ дѣсния кракъ и е неспособна за каквато и да било работа“. Отъ сѣщото удостоверение се вижда, че вдовицата Магда Ив. Давранска се намира въ крайно бедно положение.

Комисията като разгледа молбата и се увѣри въ истинността ѝ и отъ показанията, дадени отъ нѣкои народни представители отъ околията, реши да се отпусне на Магда Ив. Давранска, отъ гр. Ихтиманъ, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 10.000 л., за да може да издържа поне детето си, което е пострадало презъ септемврийскитѣ събития.

Моля Народното събрание да приеме това решение на комисията.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се отпусне на Магда Ив. Давранска, отъ гр. Ихтиманъ, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 10.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ VII пореденъ № 141.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Постѣпила е молба отъ Стойка Илиева, отъ гр. София, съпруга на починалия Илия Илиевъ, бившъ началникъ на търговското отдѣление при Главната дирекция на статистиката. Илия Илиевъ е служилъ непрекъснато и въ службата си е билъ безукоризненъ, както се вижда и отъ едно писмо на г. министра на търговията до г. министра на финанситѣ, въ което, между другото, се казва: (Чете) „Покойниятъ Илия Илиевъ презъ всичкото време на службата си се е отличавалъ съ ревностна и безукоризнена служба.“

Отъ Дирекцията на статистиката е издадено едно удостоверение, въ което се казва, че този чиновникъ е билъ награденъ за безукоризнена и честна служба съ орденъ за гражданска заслуга, че въ продължение на последнитѣ шестъ години, като началникъ на търговското отдѣление е вземалъ отпускъ само 30 дни, а по-рано не е използвалъ даже и половината отъ полагаемия му се отпускъ. Въобще, въ това удостоверение се казва, че този чиновникъ е билъ крайно добросъвестенъ и примѣренъ. Той, обаче, е билъ принуденъ да напусне службата си преди срока, презъ който би могло да му се даде едно възнаграждение за неговата служба и е останалъ съ една малка пенсия.

Предъ видъ на атестацията, която се дава за него, и положението на семейството му, прошетарната комисия реши да помогне на вдовицата му и на неговитѣ деца съ една помощъ отъ 20.000 л.

Моля Народното събрание да приеме решението на комисията

Министерството на финанситѣ не се е противопоставило. То е отговорило, че връща преписката, съ ходатайство Народното събрание да отпусне помощъ, каквато намѣри за добре. Подписано е отъ г. Ляпчевъ като замѣстникъ на г. министра на финанситѣ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се отпусне на Стойка Илиева, тѣ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 20.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ IX пореденъ № 5.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Подадена е молба още презъ 1927 г. отъ Рада Ив. В. Сапунджиева, отъ гр. София, съпруга на Ив. Сапунджиевъ, дребенъ чиновникъ, архиваръ въ финансовото управление. Следъ смъртта си мѣжътъ ѝ не ѝ оставилъ никакви имоти, а я оставилъ въ пълна нищета, почти на улицата. Прослужено му време на държавна и общинска служба е само 13 години,

вследствие на което тя и децата ѝ сж лишени отъ пенсия. Единствената ѝ надежда е, да се помогне, ако не на нея, то поне на децата ѝ, които, ако бждатъ изоставени, казва тя, ще бжде цѣло престѣпление.

Тя моли да ѝ се отпусне еднократна помощъ въ размѣръ на 50.000 л., но комисията не ѝ опусна тая сума, понеже е голѣма.

Преписката е изпратена въ Министерството на финанситѣ за мнение и то отговаря, че Народното събрание, ако намира просбата за уважителна, може да подпомогне просителката, но съ една малка сума.

Комисията реши да отпусне на просителката еднократна помощъ въ размѣръ на 10.000 л., и моля Народното събрание да приеме решението на комисията.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се отпусне на Рада Ив. В. Сапунджиева, отъ гр. София, за нея и малолѣтнитѣ ѝ деца, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 10.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 18.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Наследницѣтъ на покойния Дончо Ватевъ, бившъ жителъ на гр. Фердинандъ, починалъ въ 1925 г., сж подали молба, съ която молятъ да се опрости наложенитѣ приживѣ на покойния данѣкъ върху общия доходъ 2.786 л. за финансовата 1922/1923 г. за упражняваното отъ него занятие табаклъкъ. Поради бедността, покойниятъ не е могълъ да плати този данѣкъ, а и наследницѣтъ му не сж могли да го платятъ, понеже не е оставилъ нищо. Удоставрението отъ общинското управление гласи, че покойниятъ Ватевъ е оставилъ трима наследници, но не е оставилъ никакво наследство — никакви недвижими и движими имоти или капитали; и самитѣ наследници се намиратъ въ бедно положение. Отъ друга страна, сжщиятъ Ватевъ е билъ опѣлченецъ отъ освободителната война.

Комисията намѣри за добре да му се опрости тоя данѣкъ, и моля почитаемото Народно събрание да се съгласи съ това наше решение.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се опрости на Йорданка, Василъ и Ненчо Дончеви, отъ гр. Фердинандъ, сумата 2.786 л., останалъ неиздѣлженъ данѣкъ отъ покойния имъ баща Дончо Ватевъ, съгласно удоставрението № 798/1927 г. на Фердинандския държавенъ бирникъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ III пореденъ № 12.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Запасниятъ подполковникъ Захари Дипчиковъ, отъ Вратца, е подалъ презъ 1927 г. молба, съ която моли да му се опрости сумата 916 л., която той, въ качеството си на командиръ на 6 интендантска дружина, е изразходвалъ презъ 1920 г. за застраховане на фуражъ — сѣно. Той направилъ това по свое усмотрение, тѣй като, по нѣмане сѣновалъ, сѣното било складирано на две различни мѣста на открито; взимайки предъ видъ значителната стойностъ на сѣното — 60—80 хиляди лева и че, по липса на хора за охрана, има опасностъ сѣното да бжде подпалено, той намѣрилъ за добре да го застрахова и направилъ туй. Представилъ е, въ завѣрени преписи, надлежно обгербвани всички книжа, които сж необходими.

Отъ преписката явствува, че застрахованото сѣно е струвало действително много повече, отколкото сумата, която иска да му се опрости. Затуй комисията не счете за нужно да търси по-далечъ други данни и намѣри за добре да реши да му се опрости тази сума.

Сумата е дребна, а и отъ книгата въ преписката се вижда, че е правилно изразходвана и че просителтъ, като длъжностно лице, е действувалъ добросъвѣстно.

П. Анастасовъ (с. д.): Отъ Финансовото министерство какво мнение има?

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Не е искано неговото мнение.

Министъръ В. Молловъ: Пратете заявлението въ министерството, щомъ не е взето неговото мнение. Тамъ ще се разследва.

Докладчикъ Й. Гавалюговъ (д. сг): Сумата е дребна, и отъ всички документи се вижда, че той е действувалъ добросъвѣстно.

Министъръ В. Молловъ: Нѣма да го спираме, но трѣбва да се запази редътъ по правилника.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Изпраща се заявлението въ Министерството на финанситѣ за мнение. Има думата докладчикътъ г. Герасимъ Ангеловъ. Ще се докладва по списъкъ X пореденъ № 86.

С. Савовъ (д. сг): Защо прескачатъ?

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Вчера е решено да се докладва по списъкъ X.

П. Анастасовъ (с. д): Трѣбва да се докладва по списъкъ II, III.

С. Савовъ (д. сг): Кѣде прескачатъ сега на списъкъ X?

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Други по-раншни нѣмамъ да докладвамъ.

П. Анастасовъ (с. д): Азъ искамъ да се отбележи, г. г. народни представители, че не може да става докладъ на заявления по списъкъ X.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Снощи се реши да се докладва до списъкъ X.

П. Анастасовъ (с. д): Добре, да се отбележи това.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Да се отбележи!

П. Анастасовъ (с. д): Да се отбележи, защото спорите, когато ние искаме да се докладва по списъкъ IV.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Въ дневния редъ е турено, че ще се докладва до списъкъ X.

Министъръ Р. Маджаровъ: Отложете доклада на това заявление, защото азъ ще се противопоставя.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Общинското управление на гр. Дупница е поискало да му се отпусне отъ Дирекцията на българските държавни желѣзници единъ бракуванъ паренъ котелъ отъ 76 см. локомотивъ.

Комисията е решила да имъ се отпусне тоя котелъ. Била е сондирана Дирекцията на желѣзницитѣ и тя съобщава, че тоя казанъ засега не имъ е нуженъ. Комисията ходатайствува да се отпусне.

Този котелъ ще бжде нуженъ на Дупнишкото общинско управление за произвеждане пара въ общинската баня.

С. Мошановъ (д. сг): Вземаме си бележка и ние да искаме казанъ за баня!

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представител г. Стоименъ Савовъ.

С. Савовъ (д. сг): Азъ съмъ противъ отпускането по такъвъ начинъ единъ казанъ на Дупнишката община. Тоя казанъ да се продаде отъ Дирекцията на желѣзницитѣ на публиченъ търгъ, и общината, ако има нужда, да го купи. Моля и г. министра да не се съгласява.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Министерството е дало съгласието си.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които сж съгласни съ решението на комисията, да се отстъпи безплатно на Дупнишката община бракуваниятъ паренъ котелъ отъ 76 см. локомотивъ, находящъ се въ желѣзнопътното депо при гара Дупница, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Г. Марковъ (з. в): Меншество е. Трима души гласуватъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Моля. Понеже се оспорва вотътъ, ще се повтори гласуването. Които сж съгласни съ предложението...

С. Мошановъ (д. сг): Министърътъ съгласенъ ли е?

Министъръ Р. Маджаровъ: Азъ по принципъ съмъ противъ разграбването на държавното имущество по такъвъ

начинъ. Щомъ искате да знаете моето мнение, азъ съмъ противъ.

И. Хрелопановъ (д. сг): Така кажете.

Министъръ В. Молловъ: Г. министърътъ на желѣзницитъ каза, че е противъ. Съ паренъ котелъ отъ локомотивъ да правишъ баня!

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се отстъпи безплатно на Дупнишката градска община бракуваниятъ паренъ котелъ отъ 76 см. локомотивъ, находящъ се въ желѣзнопътното депо при гара Дупница, да вдигнатъ рѣжа. Малцинство, Събранието не приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 115.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Ненчо Стояновъ, отъ гр. Пловдивъ, иска да му се отпусне помощъ, като опълченецъ отъ освободителната война презъ 1877 г. Той е взелъ участие въ освободителната война като опълченецъ и следъ това е билъ малъкъ служащъ въ пошитъ и телеграфитъ, поради което не е искалъ и не му е отпусната никаква пенсия. Сега той съ своята стара жена е останалъ безъ всѣкакви сръдства за живѣне и моли, да му се отпусне една по-голяма помощъ.

Комисията, като прецени всички негови заслуги, реши: да се отпусне на Ненчо Стояновъ, отъ гр. Пловдивъ, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 10.000 л.

С. Савовъ (д. сг): Азъ не съмъ съгласенъ да му се отпусне помощъ. Нека да се вземе мнението на г. министра на финанситъ. Такива хуманности, да отпущаме по 50.000 л. помощъ, не бива да правимъ.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Само 10.000 л. е решила комисията да се отпуснатъ, а не 50.000 л. Има документи отъ Военното министерство, отъ инвалидитъ и т. н. за заслугитъ му.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣжа. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 29.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Александъръ П. Кирачевъ, отъ с. Перушица, Пловдивска околия, моли да му се отпусне помощъ за причиненитъ му вреди и загуби презъ септемврийскитъ събития въ 1923 г. На 22 септемврий 1923 г. е пристигнала тамъ, въ Перушица, наша войска, за да потуши организирания бунтъ отъ дружбаши и комунисти и е стреляла съ артилерия. Отъ артилерийската стрелба сѣ паднали снаряди въ неговата къща и въ тая на брата му, които сѣ се подпалили и изгорѣли заедно съ цѣлия имъ земеделски инвентаръ, машини и т. н. Причиненитъ му отъ това вреди сѣ оценени отъ комисия на 410.000 л. Това нѣщо се удостоверява отъ общината и отъ Министерството на вътрешнитъ работи.

Прошетарната комисия на XXI-то обикновено Народно събрание е решила да му се отпусне 150.000 л. помощъ, но решението ѝ не е минало презъ Народното събрание. Следъ това прошетарната комисия отъ сегашното Народно събрание разглежда отново неговата молба и е решила да му се отпусне 50.000 л. еднократна държавна помощъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Георги Марковъ.

Г. Марковъ (з. в): Азъ нѣма да се противопоставя на една инициатива, която цели да се подкрепятъ ония, които по време на събитията, безъ да сѣ били виновни, сѣ паднали по сръдата на престрелки и сѣ претърпѣли известни щети. Но прави ми впечатление, че се даватъ помощи на отдѣлни лица, на ония, които сѣ се обърнали къмъ прошетарната комисия. Азъ не зная дали сѣ пострадали само тия, които сѣ се обърнали до прошетарната комисия, и дали нѣма още маса други, сѣщо пострадали, които обаче не сѣ се обърнали още къмъ прошетарната комисия, за да получатъ и тѣ помощъ. Всички помнимъ събитията и знаемъ колко щети се нанесоха на хората. Затова азъ смѣтамъ, че добре ще бѣде, и въ полза на държавата и за спокойствието на страната, ако, вмѣсто така изолирано, поотдѣлно да се занимаваме съ тия въпроси, правителството внесе единъ законопроектъ, съ който да се дадатъ обезщетения на всички пострадали презъ време на събитията. Нека това направи правителството, за да не

остане впечатление, че Камарата взема решения за подпомагане на отдѣлни пострадали презъ събитията лица.

Министъръ В. Молловъ: Нѣмамъ нищо противъ това предложение.

Г. Марковъ (з. в): Добре е правителството да изнесе въпроса въ неговата цѣлостъ и да бѣдатъ обезщетени всички, а не да се обезщетяватъ изолирано отдѣлни лица.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Стоименъ Савовъ.

С. Савовъ (д. сг): Г. г. народни представители! И въ комисията бѣхъ противъ тази работа, и сега ще кажа, че съмъ противъ. Веднѣжъ прошетарната комисия решила да се отпуснатъ на въпросния Александъръ Кирачевъ 150.000 л. помощъ, после решава да му се отпуснатъ 50.000 л., а утре може да реши, да му се дадатъ само 5.000 л. Ако той действително е пострадалъ и нанесенитъ му щети сѣ 400 хиляди лева, защо ще му даватъ 150.000 л., а после ще ги намаляватъ на 50.000 л.? Азъ моля г. министра да не се съгласява на такива пазартѣци — отъ 400 хиляди на 50.000 л. Освенъ това и много други хора сѣ пострадали, не е само той.

Министъръ В. Молловъ: Най-добре е да се приеме предложението, което се прави отъ г. Георги Марковъ; всички заявления отъ този характеръ да се отправятъ въ Министерството на финанситъ и то да види какво може да направи, на кого и какъ да се дадатъ помощи.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Никола Кемилевъ.

Н. Кемилевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ не съмъ противъ това, което се предлага, но прави ми странно впечатление следното. Доколкото знамъ, прошетарната комисия взема решенията си съ болшинство на гласоветъ, и това, което така се реши, се докладва въ пленума. Мене ми прави впечатление, че тукъ членове на прошетарната комисия, които може би въ комисията, когато е било разглеждано дадено прошение, не сѣ били съгласни съ болшинството, дохождатъ тукъ да оборватъ самата комисия. Ако така вървимъ, не знаемъ докъде ще стигнемъ. Смѣтамъ, че туй, което се докладва, е решено отъ комисията съ болшинство. Нѣма защо сега отдѣлни членове на комисията да излизатъ тукъ и да настояватъ да се отмени решението на комисията.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Стоименъ Савовъ.

С. Савовъ (д. сг): Едно малко обяснение, за да се увѣри г. Кемилевъ.

Като присѣдствуватъ въ комисията $\frac{1}{3}$ отъ членоветъ ѝ, тя може да заседава и да взема решения. Но отъ тая $\frac{1}{3}$ има хора, които може да не сѣ съгласни. Решаватъ се прибѣргано работи, които не правятъ честъ нито на комисията, нито на Парламента. Затуй азъ протестирамъ срещу този начинъ на процедиране. Напр., онзи день г. Калоянъ Маноловъ докладва две заявления. Комисията решила да се отпуснатъ известни гори срещу заплащане, а той докладва, че е решила да се отпуснатъ безплатно — така била измѣнила комисията първото си решение. Това не бива да става. Едно време ние протестирахме противъ Йоновщината — не бива сега да процедираме така. Всѣки депутатъ е свободенъ да каже своето мнение. Въ комисията заседаватъ 5 души, отъ които трима сѣ „за“, а двама — „противъ“. Решавали съ болшинство — не разбирамъ тая работа!

К. Маноловъ (зан): Г. председателю! Искамъ думата за лично обяснение.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Г. Маноловъ! Прави се предложение отъ г. министра да се събератъ всички заявления отъ тоя родъ и да се пратятъ въ Министерството на финанситъ.

К. Маноловъ (зан): Азъ искамъ думата за лично обяснение, г. председателю, защото г. Савовъ лансира тукъ, че азъ съмъ докладвалъ едно прошение не така, както е било решено отъ прошетарната комисия. Вѣрно е, че въ първото си заседание комисията бѣше решила да бѣде платено за горитъ, които се искатъ отъ селата, по 750 л., но тогава не бѣха събрани необходимитъ данни. Следъ като се събраха тия данни, следъ като се установи положението, въ

което се намират селата, комисията разгледа втори път това прошение и реши да се дадат тия гори безплатно на селата, като, вмѣсто повторно да се вписва решението ѝ въ списъка, да се остави тъй, както е вече напечатано първото решение въ списъка, а при доклада да се докладва, че комисията е изменила първото си решение, защото при второ разглеждане на това прошение е намѣрила, че селата заслужават да имъ се отпуснатъ безплатно исканитѣ отъ тѣхъ гори. Точно така и азъ докладвахъ. Докладвалъ самъ, както е решила комисията.

С. Савовъ (д. ст): Трѣбваше да се публикува, да се отпечати и второто решение на комисията, за да го знае цѣлото Народно събрание.

П. Анастасовъ (с. д): Трѣбваше да се публикува, безъ друго, отново въ списъка решението на комисията.

Председателствуващъ В. Димчевъ: По поводъ на това прошение г. министрътъ на финанситѣ предлага, всички заявления отъ подобно естество, за каквото се отнася туй, да се събератъ и отнесатъ въ Министерството на финанситѣ, за да се обсъди въпросътъ за подпомагането на пострадалитѣ въ по-широкъ размѣръ.

Д. Даскаловъ (з. в): Съ законъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които сѣ съгласни съ това предложение на г. министра на финанситѣ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 30.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): Георги П. Кирачевъ, отъ с. Перущица, Пловдивска околия, моли да му се отпусне помощъ за причиненитѣ му вреди и загуби презъ септемврийскитѣ събития въ 1923 г. Той е братъ на този, за когото докладвахъ преди малко. Това прошение е отъ сѣщия характеръ, като предишното, и то ще отиде въ Министерството на финанситѣ.

Министръ В. Молловъ: Да.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 33.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): Атанасъ Николовъ Свѣщаровъ, отъ гр. Станимака, опълченецъ отъ Христо Ботевата чета, живущъ въ гр. Станимака, е подалъ заявление, съ което иска да му се отпусне помощъ, понеже нѣма срѣдства за преживяване. Отъ надписитѣ на заявлението му се установява, че действително той е билъ такъвъ, и че сега нѣма срѣдства за преживяване.

Отъ Министерството на просвѣтата ходатайствуватъ да бѣде уважена молбата му.

Комисията реши да се отпусне на Атанасъ Николовъ Свѣщаровъ, опълченецъ, живущъ въ гр. Станимака, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 5.000 л.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на комисията, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 34.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): Иванъ Н. Йончевъ, отъ гр. Ломъ, запасенъ поручикъ, е подалъ заявление, съ което моли да му се отпусне помощъ, понеже е пострадалъ презъ септемврийскитѣ събития въ 1923 г.

И това заявление ще отиде къмъ онѣзи, които ще се пратятъ въ Министерството на финанситѣ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 36.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): Параскева Костова х. Антонова, отъ гр. Враца, моли да ѝ се отпусне помощъ като съпруга на Коста Ив. х. Антоновъ, убитъ отъ злодеи на 22 април 1925 г., когато е билъ натоваренъ отъ властѣта съ охрана на гр. Враца. Отъ удостоверенията и надписитѣ на заявлението на Вътрешното министерство и на окръжното управление се потвърждава това.

Министръ В. Молловъ: И то е отъ сѣщия характеръ.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): Сѣщо и отъ надписа на Министерството на финанситѣ се вижда, че злодеянието е извършено и че не е платено никакво обезщетение на семейството на убития.

Комисията реши да се отпусне на Параскева Костова х. Антонова, отъ гр. Враца, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 30.000 л.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка.

Министръ В. Молловъ: И това заявление е отъ сѣщия характеръ.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): Мжжътъ на просителката е билъ убитъ, а не ограбенъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Значи, и това заявление се причислява къмъ сѣщата категория. Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 38.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): Петъръ П. Сайменовъ, настойникъ на непълнолѣтнитѣ крѣгли сираци, Петко и Спаса Цвѣткови Сайменови, отъ гр. Панагюрище, моли да се отпусне помощъ на малолѣтнитѣ, като крѣгли сираци отъ войната, на които било отказано отпускането на наследствена инвалидна пенсия и тѣ останали безъ всѣкакви срѣдства за преживяване. Баща имъ е билъ пленникъ и не се е установило досега кѣде се намира. Нѣматъ никакви имоти.

Прошетарната комисия реши да се отпусне на малолѣтната Спаса Цвѣткова Сайменова, отъ гр. Панагюрище, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 5.000 л.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 39.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): На Алекси Петровъ, отъ гр. София, бившъ началникъ на Кюстендилската гара, презъ 1918 г., при отстъплението на нашитѣ войски, му била ограбена сумата 9.573-20 л. Цѣли 10 години е билъ началникъ на тази гара и е билъ честенъ и добросъвѣстенъ.

Комисията взе решение да му се опрости тази сума.

Министръ В. Молловъ: Има ли мнение отъ Министерството на финанситѣ?

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): Има мнение отъ Министерството на желѣзницитѣ.

Министръ В. Молловъ: Понеже молбата е за опрощаване на сума, трѣбва да отиде въ Министерството на финанситѣ. Азъ моля, молбата да се изпрати въ Министерството на финанситѣ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Понеже и тази молба е отъ сѣщия родъ, ще отиде въ Финансовото министерство. Ще се докладва по списъкъ X пореденъ № 42.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): Заявление отъ Асенъ Видиновъ, отъ с. Гълъбовци, Софийска околия, съ което моли да му се отпусне еднократна помощъ.

И то е отъ сѣщата категория, и ще се изпрати въ Министерството на финанситѣ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 43.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. ст): Марийка Иванъ Кумчева, отъ гр. Станимака, иска да ѝ се отпусне помощъ. Въ заявлението си излага, че мжжътъ ѝ Иванъ Томовъ Кумчевъ, който билъ пощалионъ, на 12 юлий 1926 г., пѣтувайки отъ Станимака за Хвойна, е падналъ заедно съ конетѣ въ една пропасть.

По-рано комисията е решила да ѝ се отпусне помощъ 50.000 л. Тази година, обаче, комисията намали сумата на 30.000 л.

Министръ Р. Маджаровъ: За всѣки падналъ конь се плаща отъ Главната дирекция на пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ, затова да се изпрати заявлението въ Министерството на желѣзницитѣ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Заявлението ще се изпрати въ Министерството на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 45.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Рангелъ Трифоновъ, отъ гр. Фердинандъ, е подалъ молба, съ която моли да му се опрости сумата 3.350 л., съ която е билъ глобенъ въ полза на фонда „Държавни пѣтища“, като надзирателъ на станцията, защото при извършване ремонта на линията е отсѣкълъ клонове на нѣкои дървчета, за да не прѣчатъ на житиѣ. Съставенъ му е билъ актъ и е глобенъ съ сумата 3.350 л. Като беденъ служащъ, който е изпълнявалъ добросъвестно тази длъжностъ, той моли да му се опрости тази сума.

Комисията взе решение да му се опрости.

Министъръ В. Молловъ: Ходила ли е молбата въ Министерството на финанситѣ?

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Не е ходила.

Министъръ В. Молловъ: Трѣбва да отиде по принципъ. Ще трѣбва да Ви напомня правилника. Прошетарната комисија преди всичко трѣбва да знае правилника. Азъ моля молбата да отиде въ Министерството на финанситѣ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: И тази молба ще отиде въ Министерството на финанситѣ за мнение.

Министъръ В. Молловъ: Всички заявления, които не сѣ ходили въ Министерството на финанситѣ, ще трѣбва да се изпратятъ тамъ, и нѣма защо сега да се докладватъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 60.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Никола Йордановъ Найденовъ, отъ гр. Враца, моли да му се опрости сумата 6.530 л., съ която е билъ задълженъ въ полза на държавното сѣкровище, като наемателъ на бюфета при гара Криводолъ. За 6 месеци загубилъ 52.000 л. Въ Дирекцията на желѣзницитѣ сѣ му конфискували залога отъ 6.050 л., защото е билъ задълженъ да достави мобили за бюфета, а доставенитѣ такива не се харесали на Дирекцията на желѣзницитѣ и последната издала постановление да се събератъ отъ него още 6.530 л.

Министъръ В. Молловъ: Това е гражданско задължение.

А. Пиронковъ (д. сг): Какво ще стане съ това заявление?

Министъръ Р. Маджаровъ: Нека това заявление бѣде изпратено на менъ, за да го разуча.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Заявлението ще се изпрати въ Министерството на желѣзницитѣ за мнение.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 81.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Илия Коевъ, отъ гр. Пловдивъ, иска да му се опрости сумата 4.009-81 л., за която е билъ начетенъ като бившъ касиеръ на Комитета за подпомагане беднитѣ войнишки семейства въ гр. Пловдивъ. Отъ преписката се вижда, че общо цѣлнитѣ комитетъ е билъ начетенъ за сумата 18.434-81 л., обаче въ послѣдствие била намѣрена грѣшка въ изчислението на сумата и тя е била намалена на 4.009-81 л.

Обаче отъ смѣткитѣ на касиера, които сѣ били представени по-късно следъ като е влѣзло въ законна сила постановлението за събиране неотчетената сума, и отъ обясненията на Министерството на финанситѣ, отдѣлъ ликвидационенъ, се вижда, че тая сума не бива да се събира отъ Коевъ.

Комисията реши да се опрости тази сума на Илия Коевъ.

Министъръ В. Молловъ: Щомъ има мнение отъ Министерството на финанситѣ, може.

П. Анастасовъ (с. д): Да чуемъ това мнение.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Мнението на министерството е да се опрости тази сума, защото после сѣ били представени смѣткитѣ въ министерството.

С. Савовъ (д. сг): Щомъ сумата е била за подпомагане на бедни войнишки семейства, не може да му се опрости.

Министъръ В. Молловъ: Той е представилъ оправдателни документи.

П. Анастасовъ (с. д): Г. председателю! Нѣма кворумъ — какъ ще решаваме?

Д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Е, остави сега и ти! Единъ пѣтъ плачешъ, че не се докладватъ прошенията, а сега казвашъ, че нѣма кворумъ. Сега не искашъ да работимъ, а ти най-много си протестирашъ, че не работимъ.

И. Бояджийски (д. сг): Когато имаме дневенъ редъ, казвашъ, че нѣмаме кворумъ.

П. Анастасовъ (с. д): Нѣма кворумъ. Трѣбва да бѣдете тукъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Ще се гласува.

Който приемятъ решението на комисията, да се опрости на Илия Коевъ, отъ гр. Пловдивъ, сумата 4.009-81 л., съ лихвитѣ имъ, за които той е начетенъ съ постановление № 1183 отъ 4. IX. 1922 г. като бившъ касиеръ на Пловдивския комитетъ по подпомагане беднитѣ войнишки семейства, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 102.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Управлението на военно-историческитѣ кѣщи-музеи иска да му се отпустнатъ безплатно 4.000 погонни метра бракувани желѣзнопѣтни релси отъ Дирекцията на желѣзницитѣ за изграждане на павилиони-прикрития върху историческитѣ реликви и трофеи отъ освобождението на България, изложени на открито изъ парковетѣ-паметници въ Плѣвенъ, Бѣла, Пордимъ и Горна-Студена.

Заявлението, заедно съ плановетѣ на прикритията, е било изпращано въ Дирекцията на желѣзницитѣ.

Министъръ Р. Маджаровъ: Кога?

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): По-рано. Дирекцията на желѣзницитѣ се е съгласила да отпусне само 800 погонни метра бракувани релси, вмѣсто 4.000.

Министъръ Р. Маджаровъ: Ако може да се направи това, азъ ще го направя, но отчетността по новия законъ за управление на желѣзницитѣ ми запрѣтава това. Затуй ще моля да се изпрати това заявление отново въ Министерството на желѣзницитѣ.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Въпросътъ е решенъ по-рано.

Министъръ Р. Маджаровъ: Но сега се решава въ Народното събрание.

Министъръ В. Молловъ: Решава се сега, следъ като е влѣзълъ въ сила новиятъ законъ, който отмѣнява старитѣ решения.

К. Томовъ (з): Решението на комисията е отъ по-рано.

Министъръ В. Молловъ: Законътъ е влѣзълъ въ сила следъ това решение. Следователно, това заявление трѣбва пакъ да се повърне въ министерството, понеже е просрочено да се докладва.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Това заявление ще се върне пакъ въ Министерството на желѣзницитѣ.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 195.

Докладчикъ Г. Ангеловъ (д. сг): Кръстю Николовъ, отъ гр. Бѣла-Слатина, иска да му се опрости наложената му 20.000 л. глоба за нарушение закона за акциза, понеже нѣмалъ срѣдства да я заплати.

Министерството на финанситѣ е дало мнение да не му се опрощава тая глоба. По-миналата година комисията е решила да му се опрости.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Който приемятъ решението на прошетарната комисия, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

Министъръ В. Молловъ: Трѣбваше да обясните обстоятелствата, че той е билъ бозаджия и е употребявалъ захарина.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата докладчикътъ г. Илия Бояджийски.

Докладчикъ И. Бояджийски (д. сг) Списъкъ Х пореденъ № 18. Софка Петрова, отъ гр. Дупница, моли да ѝ се опрости сумата 1.700 л., опредѣленъ ѝ наемъ за държавното помѣщение, въ което, като вдовица на бившъ кантонеръ по българскитѣ държавни желѣзници, е живѣла известно време съ малолѣтнитѣ си деца.

Понеже е много бедна, комисията реши да ѝ се опростятъ тия 1.700 л.

П. Анастасовъ (с. д): Да се опростятъ.

Министъръ Р. Маджаровъ: Да се прати заявлението на менъ.

Докладчикъ И. Бояджийски (д. сг): Тя е бедна, г. министре. Вдовица е; мжжъ ѝ е билъ кантонеръ.

П. Анастасовъ (с. д): За наемъ е.

Министъръ В. Молловъ: Колко сте широки, а като събираме данъци, викаете противъ.

Министъръ Р. Маджаровъ: Заявлението не е ходило въ Министерството на желѣзницитѣ. Азъ моля да се върне въ министерството. Не може да се създаватъ прецеденти.

Министъръ В. Молловъ: Ще отиде въ Министерството на желѣзницитѣ.

Министъръ Р. Маджаровъ: Азъ имамъ право да ѝ опростя тая сума, но да видимъ тая работа въ министерството.

К. Томовъ (з): Не е голѣма работа.

П. Анастасовъ (с. д): Да се гласува.

Д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Въ тоя случай има ли кворумъ, Петре?

Нали правилникътъ трѣбва да се спазва!

Председателствуващъ В. Димчевъ: Заявлението ще се изпрати въ Министерството на желѣзницитѣ.

Докладчикъ И. Бояджийски (д. сг): Списъкъ Х пореденъ № 19. Тодоръ Чапкъновъ, отъ с. Райково, Пашмаклийска околия, моли да му се опрости сумата 3.244 л., присъдена въ полза на държавното съкровище за изкараното на зимна паша въ Гръцка Тракия презъ 1921 г. едно муле и неповърнато въ България, понеже било умрѣло. Комисията реши да му се опрости тази сума.

Министъръ В. Молловъ: Ако има съгласие на Министерството на финанситѣ, да се опрости; ако нѣма — да отиде въ министерството.

Докладчикъ И. Бояджийски (д. сг): Заявлението е ходило въ министерството и е получило нуждното съгласие.

Министъръ В. Молловъ: Значи, съгласие е дадено.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ да се опрости на Тодоръ Чапкъновъ, отъ с. Райково, Пашмаклийска околия, сумата отъ 3.244 л., присъдена въ полза на държавното съкровище съ постановление № 63 отъ 21 януарий 1926 г. на Бюкъ-Паласката митница за изкарано въ Гръцка Тракия на зимна паша презъ 1921 г. едно муле и невърнато въ България, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Калоянъ Маноловъ.

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Списъкъ III пореденъ № 150. Степанъ Кеворковъ, отъ гр. Варна, е обложенъ съ данъкъ-занятие за 1924/1925, 1925/1926 и 1926/1927 финансови години съ 5.216 л., които абсолютно не е въ състояние да ги плати, защото нѣма нищо — той е работникъ на пристанището; възрастта му е 87 години. Отъ общината му е издадено удостовѣрение, отъ което се вижда, че нѣма абсолютно нищо.

Комисията е решила да му се опрости тая сума.

Министъръ В. Молловъ: Въ Министерството на финанситѣ ходило ли е това заявление?

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Не е ходило.

Министъръ В. Молловъ: Ако не е ходило, моля, да не се приеме това решение.

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Комисията е решила.

Министъръ В. Молловъ: Не може така.

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Азъ съмъ съгласенъ, ако искате, да вземемъ едно решение, щото всички заявления отъ такъвъ характеръ, подадени до прошетарната комисия, да се пратятъ до Министерството на финанситѣ и то да вземе мѣрки за ликвидирането на тия заявления по законъ за събиране прѣжитѣ данъци.

Министъръ В. Молловъ: Азъ съмъ наредилъ туй и ще внесе единъ законопроектъ. Не може така на единъ — опростени данъцитѣ, на други — неопростени. Ние не вземаме данъци отъ ония, които не могатъ да платятъ.

П. Анастасовъ (с. д): Една година обещавете туй, г. министре.

Министъръ В. Молловъ: Ама знаете ли колко стъ?

П. Анастасовъ (с. д): Зная.

Министъръ В. Молловъ: Не мога да искамъ допълнителенъ кредитъ за новъ персоналъ.

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Просителътъ е несъстоятеленъ.

Министъръ В. Молловъ: Щомъ е несъстоятеленъ, азъ ще дамъ мнение да се опросоти данъкътъ му, но това да бѣде редовно.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Всички прошения отъ такъвъ характеръ трѣбва да се събератъ и да се изпратятъ въ Министерството на финанситѣ.

Министъръ В. Молловъ: Естествено, трѣбва да се прочатъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Заявлението се праща въ Министерството на финанситѣ.

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Сѣщиятъ списъкъ пореденъ № 149. Прошетарната комисия е решила да се отпусне на Райна Михайлъ Анчева, отъ гр. София, еднократна помощъ 10.000 л., тъй като нейниятъ мжжъ е билъ убитъ по време атенатата въ църквата „Св. Недѣля“. Представя документи, че мжжътъ ѝ е родомъ отъ Македония, проявилъ е голѣма дейностъ за българщината. Райна Анчева иска пенсия, обаче комисията не може да ѝ даде пенсия и реши да ѝ се отпусне помощъ отъ 10.000 л. Нѣма сведения дали заявлението е прашано въ Министерството на финанситѣ.

Министъръ В. Молловъ: Провѣрихте ли дали на сѣщото лице не е дадена помощъ по общия списъкъ на пострадали отъ атенатата?

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Не.

Министъръ В. Молловъ: Имаше специаленъ законъ за подпомагане пострадали отъ атенатата въ „Св. Недѣля“. Влиза ли въ този списъкъ?

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Нѣма никакви сведения.

Министъръ В. Молловъ: Пратете го тогава въ Министерството на финанситѣ.

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Г. министре! Тия заявления сѣ били опредѣлени за докладване отъ другъ докладчикъ, който сега не е членъ на комисията. Пращатъ ги сега на мене да ги докладвамъ, понеже сѣ минали въ комисията.

Министъръ В. Молловъ: Разбирамъ, но, щомъ заявлението не е ходило въ Министерството на финанситѣ, трѣбва да се изпрати тамъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Заявлението ще се изпрати въ Министерството на финанситѣ.

Докладчикъ К. Маноловъ (зан.): Сжщиятъ списъкъ пореденъ № 151. Постъпила е молба отъ Атанасъ Георгиевъ, отъ гр. Сливенъ, съ която иска да му се отпусне помощъ за издръжка на многочисленото му семейство, състоящо отъ него, жена му и осемъ малолѣтни снове. Въ своята молба той се оплаква, че билъ служилъ въ армията като фелдфебелъ, но, поради съкращение въ армията, билъ уволненъ и постъпилъ на служба въ общината като разсиленъ, получавалъ много малка заплата, обаче казва: „Богъ ме надари съ 8 мъжки деца, всички живи“.

Комисията, следъ като разгледа неговото материално и семейно положение, реши да му се отпусне помощъ отъ 8.000 л.

Председателстващъ В. Димчевъ: Пращано ли е заявлението въ Министерството на финанситъ?

Докладчикъ К. Маноловъ (зан.): И това заявление не е пращано.

Председателстващъ В. Димчевъ: И то ще се прати въ Министерството на финанситъ.

Докладчикъ К. Маноловъ (зан.): Сжщия списъкъ пореденъ № 152. Тодоръ Раченковъ, отъ гр. Карлово, моли да му се отпусне народна пенсия като участникъ въ освободителната и въ сръбско-българската война презъ 1885 г.

Комисията е решила да му се отпусне 1.000 л. народна пенсия месечно. Той е искалъ да се ползува отъ решението за увеличение отъ 1.000 на 2.000 л. месечно държавното пособие, плащано на живущитъ въ България запасни руски офицери, долни чинове и чиновници, участвували въ освободителната война, утвърденъ съ указъ № 1 отъ 1927 г.; искалъ е да бѣде причисленъ къмъ това решение. Представилъ е документи, че е участвувалъ като доброволецъ въ българската армия. Представилъ е сжщо документъ, че е билъ награждаванъ отъ князь Батембергъ, представилъ е документъ и отъ военни части, че заслужава пенсия. Комисията е намѣрила за необходимо да му отпусне 1.000 л. месечна пенсия.

Заявлението не е ходило въ Министерството на финанситъ, нито въ пенсионното отдѣление.

Министъръ В. Молловъ: Азъ Ви казахъ — всички тия заявления трѣбва да отидатъ въ Министерството на финанситъ. Трѣбва да се знае кой какъвъ е и какво иска.

Председателстващъ В. Димчевъ: Заявлението ще се изпрати въ Министерството на финанситъ.

Министъръ В. Молловъ: Ако нѣма тая провѣрка отъ Министерството на финанситъ, мога да Ви кажа, че ще имаме 900.000 нови пенсионери.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата докладчикътъ г. Георги Симеоновъ.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Списъкъ VI пореденъ № 7. Постъпила е молба отъ Фердинандъ Урбихъ, живущъ въ гр. Манхаймъ — Германия, съ която иска да му се отпусне народна пенсия за заслугитъ му по просвѣтното дѣло, като бившъ директоръ на Института за глухонѣми въ гр. София.

Преписката е изпратена въ Министерството на народното просвѣщение и отъ тамъ е върната съ едно много ласкаво мнение за него и съ мнение, че действително той заслужава да му се помогне, защото той е билъ първиятъ учител на глухонѣми въ България и е подготвилъ персонала за Института за глухонѣми, който е уреденъ сега въ България.

Вследствие на това, комисията е решила да се отпусне на Фердинандъ Урбихъ, бившъ директоръ на Института за глухонѣми въ гр. София, живущъ въ гр. Манхаймъ — Германия, народна пенсия по 1.500 л. месечно.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата г. министърътъ на финанситъ.

Министъръ В. Молловъ: Г. г. народни представители! По сжществу на въпроса азъ не бихъ ималъ нищо противъ. Азъ знамъ туй лице и знамъ, че има заслуги къмъ образованието въ България, специално за създаване на Института за глухонѣми въ България. Действително, това лице е било тукъ, работило е извънредно много, зная сжщо така, че не се намира въ добро материално положение, обаче, има едно нѣщо. Трѣбва почитаемата прошетарна комисия да внесе този въпросъ подъ друга форма. Съ

едно решение на прошетарната комисия не може да се отмѣнява законътъ за пенситъ, който забранява изрично да се отпускатъ пенсии, народни или каквито и било, на чужди подданици. Само съ единъ специаленъ законъ този въпросъ би могълъ да се реши, а не съ решение. Даже да се приеме решението на прошетарната комисия, то не може да се осжществи, защото ще бѣде въ противоречие съ закона за пенситъ. А както знаете, съ едно решение не може да се отмѣни законъ.

Азъ нѣмамъ нищо противъ, но прошетарната комисия да направи потрѣбното, за да се внесе въпросътъ подъ друга форма — съ законодателно предложение.

Председателстващъ В. Димчевъ: Значи, въпросътъ остава да се внесе съ законодателно предложение.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Списъкъ VII пореденъ № 8. Милка д-ръ Иванъ Михайлова, отъ гр. София, моли да ѝ се отпусне народна пенсия или помощъ за заслуги на покойния ѝ съпругъ д-ръ Иванъ Михайловъ въ полето на родната медицина, която е останала безъ ничия помощъ и безъ срѣдства за препитание.

Преписката е била пращана въ надлежното министерство. Последното е дало мнение, че покойниятъ ѝ съпругъ нѣма заслуги и не заслужава да се отпусне народна пенсия.

Обаче следъ проучването на въпроса прошетарната комисия е решила да се отпусне на Милка д-ръ Иванъ Михайлова, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 30.000 л.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата г. Стоименъ Савовъ.

С. Савовъ (д. сг): Азъ моля тази преписка да се върне наново въ комисията, защото тая госпожа, д-ръ Михайлова, не е безъ никакви срѣдства. Тя получава добра пенсия за починалия си съпругъ, който е запасенъ санитаренъ офицеръ, и тази еднократна помощъ би я оскърбила, понеже ѝ я даваме въ видъ на просия.

Нѣкой отъ сговориститъ: Отде знаете, че получава пенсия?

Министъръ В. Молловъ: Покойниятъ ѝ съпругъ е билъ воененъ и дълго време е билъ на градска санитарна служба въ София.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Министерството на финанситъ излага, че просителката не получава пенсия, защото покойниятъ ѝ мъжъ презъ всичкото време е билъ на общинска служба.

Министъръ В. Молловъ: Сега общинскитъ чиновници получаватъ пенсия.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Той е билъ дълго време на общинска служба въ София, обаче презъ това време, когато е служилъ, общинскитъ чиновници не сѣ имали право да получаватъ пенсия за прослужено време. Той е починалъ преди измѣнението на закона за пенситъ, и съпругата му не получава никаква пенсия.

П. Миновъ (з. в): Получава.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Така е изложено тукъ, че не получава.

Министъръ В. Молловъ: Провѣрено ли е?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Провѣрено е.

Д. Даскаловъ (з. в): Заявлението отъ коя дата е? Да не е отъ 1926 г.?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Азъ направихъ справка.

Госпожата нѣколко пѣти е подавала заявление, и то е било отхвърляно, отхвърляно и най-после ѝ се дава тая помощъ. Последното заявление е отъ 4 априлъ 1928 г.

Министъръ В. Молловъ: Отхвърляно, отхвърляно и най-сетне...

Председателстващъ В. Димчевъ: Заявлението да се върне въ комисията за проучване дали просителката не получава пенсия.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Комисията е пружила, че не получава пенсия.

Председателстващъ В. Димчевъ: Министерството съгласно ли е да ѝ се даде помощ?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Не е съгласно. Заявлението е пращано въ министерството и то не се е съгласило.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има предложение отъ г. Стоименъ Савовъ, да се върне заявлението въ комисията, за да се види дали просителката не получава пенсия. Който е съгласенъ съ това предложение, моля, да вдигне ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Същия списъкъ VII пореденъ № 81. Георги Илиевъ Стефчевъ, отъ гр. София, моли да му се отпусне пенсия като на инвалидъ отъ войната за издръжка на сина си Любенъ, студентъ по машинното инженерство въ странство.

Преписката е изпратена за мнение въ Министерството на земледелието и държавните имоти. Отъ тамъ е върната съ мнение, че стипендии не може да се отпускатъ, защото тѣ се отпускатъ по известни правила — съ конкурсъ и т. н. Доброволна помощ само може да се отпусне като министерството дава за него атестация, че е даровитъ, надежденъ и скромненъ младежъ.

Д. Даскаловъ (з. в): Има редъ за това. Нали има конкурсъ? Чрезъ конкурсъ ще добие право.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Чакайте да чуете решението на комисията. Комисията е решила, че не може да се отпусне стипендия, а еднократна помощъ въ размѣръ на 10.000 л., понеже е намѣрила, че действително момчето е даровито, дете на бедни родители, бащата инвалидъ, който нѣма срѣдства — билъ нѣкъде разсиленъ.

Д. Даскаловъ (з. в): Отде знае комисията, че момчето е даровито?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Преписката е изпратена въ Министерството на земледелието и тамъ е проученъ по-подробно въпросътъ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата г. министърътъ на финанситѣ.

Министъръ В. Молловъ: Въ тоя случай азъ ще обърна вниманието на Народното събрание върху едно противоречие на комисията. Тази помощ или стипендия се иска отъ бащата на единъ студентъ. Помощта въ сжщностъ се отпуска за сина, а пъкъ въ решението на комисията е казано друго — че сумата се отпуска на бащата.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): На Георги Илиевъ.

Министъръ В. Молловъ: Така. Следователно, ако синътъ, като студентъ, заслужава да получи една помощъ, за тая целъ въ Министерството на земледелието и държавните имоти и въ Министерството на търговията, промишлеността и труда има надлежния кредитъ и отъ този кредитъ се даватъ винаги помощи на студенти, които заслужаватъ такива. Тѣй че, въ случая не остава, освенъ прошетарната комисия да насочи лицето, което се е отнесло до Народното събрание, къмъ надлежното министерство, което да отпусне надлежната помощъ отъ своитѣ кредити.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): При туй положение?

Министъръ В. Молловъ: При туй положение, азъ ще моля решението на комисията да се отхвърли.

Председателстващъ В. Димчевъ: Г. докладчикъ! Настоявате ли на предложението на комисията.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Настоявамъ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които сж съгласни съ решението на комисията, да се отпусне на Георги Илиевъ Стефчевъ, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ отъ 10.000 л., моля, да вдигнатъ ръка. Малцинство, Събранието не приема.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Списъкъ IX пореденъ № 8. Заявление отъ жителитѣ на с. Караманджа, Ан-

хиалска околия, съ което молятъ да имъ се отстъпи държавната гора „Фиданъ-бунаръ“.

Преписката е изпращана въ Министерството на земледелието и държавните имоти, откъдето е отговорено, че действително тази гора е изключена отъ обекта на горското стопанство и е предадена на Дирекцията на трудовитѣ земледѣлски стопанства, която, казва, може да разполага съ нея, както намѣри за добре.

Прошетарната комисия, обаче, следъ като една анкетна комисия е ходила на самото мѣсто, решава да се отстъпи даромъ на жителитѣ на с. Караманджа, Анхиалска околия, за вѣчно ползуване, изключената отъ държавното горско стопанство гора „Фиданъ-бунаръ“ отъ около хиляда декара, при граници: рѣка Еркечка, отъ западъ — Еркечки ниви и гори и отъ северъ — рѣка Суха Камчия.

Министъръ В. Молловъ: Министерството съгласно ли е?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Министерството само съобщава, че гората е изключена отъ обекта на горското стопанство и е предадена на Дирекцията за т. з. с.

Министъръ В. Молловъ: Добре. Дирекцията за т. з. с. дала ли си е съгласието? Да не дадемъ на жителитѣ на селото единъ имотъ, който е разпредѣленъ, да кажемъ, между бѣжанци? Дирекцията за т. з. с. може да го счита за обектъ, който е отнесенъ къмъ нея и въ това си качество да го е дала на бѣжанци, понеже въ тѣзи мѣста има много заселници.

Нѣкой отъ земледѣлцитѣ: Тази гора може да е раздана на малоимотни.

Министъръ В. Молловъ: Трѣбва да знаемъ какво е положението. Затуй този въпросъ би трѣбвало да бѣде върнатъ за ново проучване. Азъ нѣмамъ нищо противъ решението на комисията, но да не стане нужда, следъ нѣколко заседания, да отмѣняваме това решение, както вече имаме такива случаи.

Председателстващъ В. Димчевъ: Значи, докладваното заявление се връща въ комисията, за да се вземе мнението на Дирекцията за т. з. с.

Министъръ В. Молловъ: И на Министерството на земледелието и държавните имоти, къмъ което се числи дирекцията.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Министерството дава своето мнение.

Министъръ В. Молловъ: Дава го въ смисълъ, че гората е придадена къмъ Дирекцията за т. з. с.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): И че Дирекцията разполага съ нея.

Министъръ В. Молловъ: Добре, ще се запита тогава Дирекцията какъ го е отстъпила и отъ друга страна Министерството на земледелието — дали е съгласно да бѣде отстъпена на жителитѣ на това село.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Азъ докладвамъ само решения на комисията, безъ да съмъ вземалъ участие въ тия решения.

Председателстващъ В. Димчевъ: Заявлението ще се върне за мнение въ Дирекцията за т. з. с. и Министерството на земледелието и държавните имоти и тогава ще се докладва отново.

Ще се докладва по списъкъ X пореденъ № 328.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Жителитѣ на с. Ерулъ, Трънска околия, съ молба отъ м. юний 1927 г. искатъ да имъ се отпусне дългосроченъ заемъ отъ Българската земледѣлска банка подъ гаранцията на държавата, като пострадали отъ градушка презъ 1927 г. Както виждате, станало е вече късно; решено е било още тогава, но не е имало възможностъ да се докладва.

Изпратена на съответното министерство, преписката се връща съ мнение, че действително това село е пострадало извънредно много и че следва да му се отпусне единъ заемъ, подъ гаранция на държавата, и да му се отсрочи изплащането на данѣцитѣ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Искатъ заемъ въ размѣръ 1.532.000 л.

Министър В. Моллов: (Взема преписката) (Чете) „Отъ даннитъ, съ които разполага Българската централна кооперативна банка, се вижда, че падналата градушка е била доста силна и просторна. Министерството изказва мнение да се подпомогнат жителитъ на с. Ерулъ съ единъ заемъ, подъ гаранция на държавата, и да имъ се отсрочи плащането на данъцитъ.“ Добре, но кое министерство? Министерството на земледелието и държавнитъ имоти. За голъмо съжаление, тази молба е изпратена на погрѣшенъ адресъ. Държавна помощъ се дава отъ Министерството на финанситъ — Дирекцията на държавнитъ дългове. Така че, преписката ще трѣбва да отиде тамъ.

Освенъ това, този въпросъ не може да се реши съ решение на прошетарната комисия, а съ законъ.

Председателствуващ В. Димчевъ: Съгласно мнението на г. министра на финанситъ, преписката ще се изпрати въ Министерството на финанситъ — Дирекция на държавнитъ дългове.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ X пореденъ № 330.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Иванъ Велковъ, Божинъ Ценовъ, Велко Ценовъ и други, жители на с. Държаница, Видинска околия, искатъ да имъ се опрости глобата, наложена имъ за нарушение закона за горитъ.

Преписката е ходила въ Министерството на финанситъ, откъдето е върната въ Народното събрание съ следното мнение: (Чете) „При разрешаване на въпроса да се има предъ видъ окончателната присъда на Върховния касационенъ съдъ и новосъздаденото положение на тая гора следъ обявяването ѝ като неподлежаща на обектъ за горско стопанство“.

Отъ провѣрката, която направи прошетарната комисия, се установи, че мѣстото, отъ което сѣ съчени дърветата, за което тия жители сѣ осъдени следъ туй, горската комисия го е изключила отъ обекта на горското стопанство и е раздадено като ниви. Вследствие на това, комисията реши да се опрости на всички тия жители, както сѣ изброени тукъ, въ списъкъ X, наложената имъ глоба съ присъда на Видинския окръженъ съдъ, потвърдена съ такава на Върховния касационенъ съдъ, по фискално дѣло № 50 отъ 1926 г., за нарушение закона за горитъ — само глобата.

Министър В. Молловъ: Азъ не се противопоставямъ на туй решение, но кажете колко е глобата, за да знае Народното събрание какво се опрощава.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Глобата е опредѣлена въ дѣлото, обаче тукъ, въ списъка, не е казано колко е.

Нѣкой отъ сговориститъ: Какво се опрощава тогава?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): (Прелиства преписката) Общата сума е около 300.000 л.

Д. Даскаловъ (з. в): На колко души?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): На цѣлото село, на повече отъ 100 души.

Министър В. Молловъ: То е изпреварило разпорежданятия на Министерството на земледелието. Една гора, била обектъ на горско стопанство, е обвърната въ обектъ не на горско стопанство, а на ниви, и съ туй въпросътъ се свършва.

Председателствуващ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представител г. Вълчо Даскаловъ.

В. Даскаловъ (д. сг): Г. г. народни предствители! Всичкитъ селяни сѣ глобени. Това е едно крайно бедно село. Както чувамъ отъ г. министра на финанситъ, въпросътъ е свършенъ съ изключването на гората отъ обекта на горското стопанство. Въ противенъ случай всичкитъ селяни, които не могатъ да платятъ, ще рѣбва да ги пратимъ въ затвора.

Д. Зографски (з. в): Кога е станало изключването?

Министър В. Молловъ: Следъ глобата.

В. Даскаловъ (д. сг): Доколкото знамъ, въ комисията бѣхме единодушни. Азъ моля да се опроси на хората тази глоба.

Н. Кемилевъ (д. сг): Щомъ е за цѣлото село, да се приеме.

Министър В. Молловъ: Солидарна отговорностъ.

Д. Даскаловъ (з. в): Въпрѣки че сѣ сговористи, азъ настоявамъ да се приеме.

Министър В. Молловъ: Но, г. Вълчо Даскаловъ, рекомандувайте по-нататъкъ да не ставатъ подобни работи, защото цѣлата ви околия ще се обърне въ поле.

В. Даскаловъ (д. сг): Това е едно пасище, една келява гора, която никога не се е сѣкла съ позволителни. Този случай е единъ специаленъ случай.

К. Куневъ (д. сг): Това ще стане система, г-да.

Председателствуващ В. Димчевъ: Ще гласуваме. Които приематъ решението на комисията, да се опрости на Иванъ Велковъ, Божинъ Ценовъ, Велко Ценовъ, Каменъ Ценовъ, Георги Найденовъ, Велко Митковъ, Петъръ Митковъ, Димитъръ Георгиевъ, Василь Жиковъ, Георги Ивановъ, Стоянъ Цековъ, Тодоръ Велковъ, Трифунъ Каменовъ, Стоянъ Ивановъ, Иванъ Димитровъ, Никола Каменовъ, Петъръ Цоловъ, Начо Ивановъ, Герго Ивановъ, Марко Младеновъ, Нисторъ Тодоровъ, Божинъ Ановъ, Цеко Тодоровъ, Цено Младеновъ, Ванко Тодоровъ, Ванко И. Димитровъ, Ценко Качовъ, Косто Живковъ, Цено Ивановъ, Ангелъ Ивановъ, Младенъ Ивановъ, Каменъ Георгиевъ, Митко Ценовъ, Василь Младеновъ, Александъръ Цвѣтковъ, Иванъ Качовъ, Андрей Качовъ, Аспарухъ Каменовъ, Златанъ Петровъ, Георги Петровъ, Станко Живковъ, Велко Герговъ, Младенъ Петровъ, Мито Петровъ, Цвѣтко Вълчовъ, Каменъ Петковъ, Митко Ценовъ, Сандо Митовъ, Стоянъ Тодоровъ, Петко Ивановъ, Димитъръ Ивановъ, Тодоръ Ц. Диловъ, Иванъ Първановъ, Гаврилъ Първановъ, Маринъ Ивановъ, Цеко Каменовъ, Димитъръ Вълчовъ, Борко Ивановъ, Никола Тодоровъ, Никола Боевъ, Жеко Андреевъ, Каменъ Велковъ, Герго Велковъ, Златанъ Кръстевъ, Вълчо Панчовъ, Дика Иванова, Георги Стефановъ, Тодоръ Ивановъ, Младенъ Цековъ, Асенъ Младеновъ, Трайко Пенчовъ, Каменъ Тодоровъ, Тодоръ Митовъ, Стоянъ Рачевъ, Георги Рачевъ, Цоло Спасовъ, Игнатъ Петковъ, Цоло Николовъ и Цено Цоловъ, отъ с. Държаница, Видинска околия, наложената имъ глоба съ присъда на Видинския окръженъ съдъ, потвърдена съ такава на Върховния касационенъ по фискалното дѣло № 50/1926 г., за нарушение закона за горитъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ X пореденъ № 333.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Марина Иванова Златева, отъ с. Гаджилово, Елховска околия, моли да ѝ се отпусне помощъ, като съпруга на починалия Иванъ Златевъ Ивановъ, който, изпратенъ отъ общинската власть да съпроводи до гр. Елхово турци арестанти, по пътя билъ удушенъ отъ последнитъ и оставилъ нея и малолѣтнитъ ѝ деца безъ срѣдства за преживяване.

Преписката не е изпращана въ министерството за мнение.

Министър В. Молловъ: Пратете я въ министерството.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Обаче отъ общината и отъ мѣстната власть, кѣдето живѣе просителката, е провѣрено и установено, че тя действително е билъ удушенъ отъ турци арестанти, които е съпровождалъ.

Като така, комисията намѣри за добре и реши да ѝ се отпусне една помощъ въ размѣръ на 20.000 л.

Министър В. Молловъ: Нѣмамъ нищо противъ, но нека отиде преписката въ министерството за провѣрка, толкова повече, че и кредитъ вече нѣма.

Председателствуващ В. Димчевъ: Преписката ще се изпрати въ Министерството за мнение.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 32.

Има думата докладчикътъ г. Емануилъ Начевъ.

Докладчикъ Е. Начевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Ще ви отнема само една минута. Постѣпило е заявление отъ Константинъ Тифчевъ и Мария Тифчева, отъ гр. София. Той моли да му се отпусне помощъ, понеже следъ убития му отъ злодейци единственъ синъ, Николай Тифчевъ, ловчански околийски началникъ, той и жена му, майка на убития, останали безъ всѣкакви срѣдства за преживяване.

Комисията реши да му се отпусне еднократна помощъ въ размѣръ 10.000 л.

Министерството на финансите е съгласно.

Председателстващ В. Димчев: Които приемат решението на комисията, да се отпусне на Константин Тифчев, от гр. София, еднократна държавна помощ във размер 10.000 л., моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък IV пореден № 13. Има думата докладчикът г. Григор Коцев Лазаров.

Докладчик Г. К. Лазаров (д. сг): Заявление от Братой Димитров, от гр. Русе, общар-кърпач. През 1924 г. той пострадал — отсечени му били краката надъ колънетъ, станал инвалид и изгубил всякаква способност за работа, поради което не платил задължителни данъци около 4.100 л. Моли Народното събрание да му бъдат опростени.

Министерството на финансите е съгласно да му се опрости тази сума.

Д. Даскалов (з. в): И ние сме съгласни.

Докладчик Г. К. Лазаров (д. сг): Инвалид е, няма никакви движими и недвижими имоти.

Председателстващ В. Димчев: Които приемат решението на комисията, да се опрости на Братой Димитров, от гр. Русе, сумата 2.131 л., задължителен данък върху общия доход, съследуемата се глоба за задължително, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък VIII пореден № 11.

Докладчик Г. К. Лазаров (д. сг): Заявление от Михал Дончев, от с. Търничи, Казанлъшка околия. По фискално дѣло, за изсичане на една кола дърва без позволение той е бил глобен с сумата 9.600 л. плюс 240 л. съдебни разноски.

Д. Зографски (з. в): От негова собствена гора ли е съкълът?

Докладчик Г. К. Лазаров (д. сг): Не. Той не притежава абсолютно нищо.

Министър В. Моллов: Въ държавна гора. Въ собствена гора не може да извърши нарушение.

Докладчик Г. К. Лазаров (д. сг): Просителът е 70-годишен човѣкъ.

Преписката е изпращана въ Министерството на земледелието и държавните имоти и то е дало следното мнение: „Понеже просителът не притежава нищо и е въ напреднала възраст, не може да отлежи глобата, ходатайства за опрощаването ѝ“.

Председателстващ В. Димчев: Които приемат решението на комисията, да се опрости на Михал Дончев, от с. Търничи, Казанлъшка околия, сумата 9.840 л., наложена му глоба и разноски по нарушение закона за горите, съгласно изпълнителния лист № 1.467/1926 г. на Старозагорския окръжен съд, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата народният представител г. Стоимен Савов да докладва.

Ще се докладва по списък VI, пореден № 255.

Докладчик С. Савов (д. сг): Постъпило е заявление от Невѣна Т. Кръстева, от гр. София, съпруга на бившият министър на правосъдието, покойният д-р Т. Кръстев, с което моли да ѝ се отпусне народна пенсия, понеже останала без средства за преживяване.

Проштарната комисия реши да се отпусне на Невѣна д-р Т. Кръстева, от гр. София, народна пенсия по 1.000 л. месечно.

Министър В. Моллов: Щом е съпруга на бившият министър, трѣбва да ѝ се отпусне народна пенсия.

Председателстващ В. Димчев: Които приемат решението на проштарната комисия, да се отпусне на Невѣна д-р Т. Кръстева, от гр. София, народна пенсия по 1.000 л. месечно, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списък пореден № 256.

Докладчик С. Савов (д. сг): Също така е постъпила молба от Захаринка Зах. Стоянова, от гр. Русе, с която моли да ѝ се отпусне народна пенсия или помощ, като дъщеря на покойния революционер, писател и общественик Захари Стоянов, понеже е останала без средства за преживяване.

Проштарната комисия реши да се отпусне на Захаринка Зах. Стоянова, от гр. Русе, народна пенсия по 1.000 л. месечно.

Председателстващ В. Димчев: Които приемат решението на проштарната комисия, да се отпусне на Захаринка Зах. Стоянова, от гр. Русе, народна пенсия по 1.000 л. месечно, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък I, пореден № 75.

Докладчик С. Савов (д. сг): Постъпила е молба от Марин Христов, от гр. Шумен, инвалид, с която моли да му се опростят задължителни данъци и глоби, понеже нѣмал средства да ги плати. Той е вдовец с 3 деца. Отворил кръчма, но понеже не извадил патентъ, глобават го три пѣти. Той няма даже съ какво да изхранва децата си, а камоли да плати глобата. Трѣбва да го затворятъ.

Проштарната комисия реши да се опростят на Марин Христов, инвалид, от гр. Шумен: 1) 1.370 л. дължими на държавата от данъци и врѣхнини, съгласно удостоверение № 132 от 5. II. 1927 г. на III шуменски държавен бирник; 2) 3.000 л. глоба, наложена му съ постановление № 641 от 17. VI. 1925 г. на шуменски окръжен данъчен началник, и 3) 400 л. глоба, съгласно известие № 104 от 15. I. 1927 г. на 49 шуменски държавен бирник по изпълнителния дѣла.

Председателстващ В. Димчев: Които приемат решението на проштарната комисия, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата народният представител г. Стефан Пѣйчев да докладва.

Ще се докладва по списък V, пореден № 2.

Докладчик С. Пѣйчев (з. в): Георги Цвѣтков, от гр. Лом, моли да му се опрости сумата 8.846'06 л. злоупотребена от бившия чиновник при Ломската т. п. станция Марин Сирков, за която сума той, просителът, бил солидарно задължен съ злоупотребителя като началник на същата станция.

Преписката е прашана въ Министерството на железницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ и отъ там е повърната съ мнение да му се опрости сумата затова, защото той е служил около 35 години на държавата, без да бъде нито дисциплинарно наказван, нито пъкъ за каквито и да било направени други грѣшки отъ него през време на службата му. Прашана е преписката и въ Министерството на финансите, и то дава съгласието си.

Проштарната комисия реши, да се опрости на Георги Цвѣтков, от гр. Лом, бивш началник на т. п. станция въ същия град, сумата 8.846'06 л., съ лихвитѣ имъ, за която сума той е задължен съ постановление № 99 от 31. III. 1925 г. на Министерството на финансите (Фин. инспекция).

Председателстващ В. Димчев: Които приемат решението на проштарната комисия, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списък пореден № 3.

Докладчик С. Пѣйчев (з. в): Мария Ст. Миланова, за себе си и като представителка на малолѣтните си деца, от гр. Русе, моли да ѝ се опрости сумата 7.489'14 л., с която бил начетен покойният ѝ мъж Стефан Миланов, като бивш ковчезник на 5. опълченски полк.

Заявлението е прашано въ Министерството на финансите и то дава мнение да се опрости глобата.

Решението на проштарната комисия е да се опрости на наследниците на покойния Стефан Миланов, от гр. Русе, сумата 7.489'14 л., съ лихвитѣ имъ, за която сума същият, като бивш ковчезник на 5. опълченски полк, е признат за неиздължен съ постановление № 174/1924 г. на Министерството на финансите (Главна ликвидационна комисия).

Председателстващ В. Димчев: Които приемат решението на проштарната комисия, както се докладва, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък VII, пореден № 1.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Цвѣтко Пешовъ Тинковъ, отъ с. Лѣтница, Ловчанска околия, е подалъ заявление, съ което моли да му се опрости глоба отъ 37.280 л., наложена му за нарушение закона за горитѣ.

Преписката е пращана за мнение въ Министерството на земледѣлието и следъ това въ Министерството на финанситѣ. Министерството на земледѣлието се противопоставя, а Министерството на финанситѣ оставя въпроса на усмотрението на Народното събрание.

Министъръ В. Молловъ: Щомъ Министерството на земледѣлието се противопоставя, тогава трѣбва да се приеме неговото мнение. Има ли данни, че лицето е съвършено бедно?

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Има документи, отъ които се вижда, че лицето не е бедно, но е било снабдено съ позволително за сѣчене на гората. Горскиятъ е обещалъ самъ да му занесе позволителното, обаче когато отива, намира въ гората сина и му съставя актъ само затова, защото не притежавалъ позволително.

Комисията реши да се опрости на Цвѣтко Пешовъ Тинковъ, отъ с. Лѣтница, Ловчанска околия, сумата 37.280 л., наложена му глоба съ присѣда отъ 16 януарий 1922 г. по углавното дѣло № 50/1921 г. на Ловчанския окръженъ съдъ, за нарушение закона за горитѣ.

Министъръ В. Молловъ: Формално, разбира се, горскиятъ е правъ, щомъ лицето нѣма позволително, да състави актъ; но справедливо е да се опрости глобата.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Гората е била собственостъ на лицето, освенъ това има го записано и въ списъцитѣ на лицата, които иматъ позволително за сѣчене, но нарушението е това, че въ момента не е ималъ позволителното. Смѣтамъ, че е човѣшко да се опрости тая глоба.

Министъръ В. Молловъ: Не се противопоставямъ.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Г. министърътъ на финанситѣ е съгласенъ да се опрости глобата.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 4.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Наследниците на Златанъ Павуновъ, отъ г. Гиллере, Карловска околия, молятъ да имъ се отпусне помощъ за убития имъ баща; сѣщиятъ, въ качеството си на селски кметъ, при изпълнение служебнитѣ си обязанности, обикаляйки нощнитѣ постове, падналъ убитъ изъ засада отъ Павунъ Савовъ.

Комисията реши да имъ се отпусне еднократна помощъ отъ 15.000 л.

Министъръ В. Молловъ: Кога е станало това?

Председателствуващъ В. Димчевъ: То не е ли въ време на смутъ?

Министъръ В. Молловъ: Не е въ време на смутъ и затуй азъ питамъ кога е станало, при какъвъ случай.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Азъ не съмъ го прочуилъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: И това заявление ще се изпрати заедно съ другитѣ въ министерството.

Нѣма други прошения готови за докладване.

Ще вдигнемъ заседанието за утре.

Министъръ В. Молловъ: Азъ ще Ви моля да се сложатъ на дневенъ редъ предложенията, които се внесоха вчера и днесъ отъ Министерството на финанситѣ, за да могатъ да бждатъ разгледани.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Тѣ се раздадоха днесъ.

Министъръ В. Молловъ: Вчера и днесъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: За утрешното заседание предлагамъ следния дневенъ редъ:

1. Трето четене законопроекта за измѣнение и допълнение закона за морската търговия.

2. Първо четене законопроекта за купуване отъ държавата зданието, собственостъ на наследниците на Дамянъ Бойче — Богоевъ, въ гр. Кюстендилъ, за нуждитѣ на административнитѣ и полицейски сужби въ сѣщия градъ.

3. Одобряване предложението за одобряване IX-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 25 юлий 1929 г., протоколъ № 63.

4. Първо четене законопроекта за измѣнение на чл. 3 отъ закона за стабилизирането на лева и за монетната циркулация въ царство България.

Второ четене законопроектитѣ:

5. За уреждане собствеността и залога на движимости — машини за земледѣлие и транспортъ отъ значителна стойностъ.

6. За измѣнение и допълнение на закона за гербовия налогъ.

7. Докладъ на прошетарната комисия.

8. Първо четене законопроекта за възлагане на Българската земледѣлска банка да достави за смѣтка на държавата земледѣлски орѣдия и машини на стойностъ около 100.000.000 л. (Продължение разискванията)

9. Трето четене законопроекта за отлагане изпълнението на предприятията, сключени презъ стопанската 1928—1929 г. за продажба на дървесната маса отъ обществени гори. (Продължение)

10. Първо четене законопроекта за допълнение на закона за адвокатитѣ отъ 8 юлий 1925 г. съ новъ дѣлъ III.

Които приематъ така предложения дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 18 ч. 53 м.)

Подпредседателъ: В. ДИМЧЕВЪ

Секретаръ: В. ИГНАТОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е:

	Стр.		Стр.
Отпуски, разрешени на народните представители: Петър Цуцумановъ, Величко Кознички, Христо Баралиевъ, Никола Андреевъ, Кръстю Цвѣтковъ, Хинекъ Майеръ, Трифонъ Ерменковъ, Боню Колевъ, Тончо Мечкарски, Милко Бечевъ, Иванъ Колевъ, Никола Мушановъ и Иванъ Петровъ Недѣлковъ	859	4) „Родина“, женско благотворително дружество въ гр. София — да се отпуснатъ безплатно на Женското благотворително дружество „Родина“ въ гр. София 100.000 тухли отъ Трудовата тухларска фабрика, за довършване започнатата сграда за сиропиталище на същото дружество, ако сградата не е още довършена. (Прието) . . .	865
Питания: 1) отъ народния представител Кирко Цвѣтковъ Христовъ къмъ министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве — относно стреляне, нараняване и нанасяне побой отъ старшия стражаръ Маринъ Недковъ на Петко Костадиновъ и Вѣтко Първановъ, и двамата отъ с. Садовецъ, Луковитско. (Съобщение)	859	5) Давранска Магда Ив., отъ гр. Ихтиманъ — да се отпусне на Магда Ив. Давранска, отъ гр. Ихтиманъ, еднократна държавна помощ въ размѣръ 10.000 л. (Прието)	865
2) отъ народния представител Константинъ Муравиевъ къмъ министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве — относно престѣпленията, станали въ с. Чамшадиново, Ихтиманско, презъ време на селско-общинскитѣ избори на 16. II. 1930 г., и дали сѣ взети мѣрки да може да се произведе на 23 с. м. единъ миренъ и законенъ изборъ. (Съобщение)	859	6) Илиева Стойка, отъ гр. София — да се отпусне на Стойка Илиева, отъ гр. София, еднократна държавна помощ въ размѣръ 20.000 л. (Прието)	865
Предложения: 1) за назначаване парламентарна анкетна комисия за разследване кървавитѣ произшествия, станали презъ време на селско-общинскитѣ избори на 16. II. 1930 г. въ селата Говедаре и Саладиново, Пловдивски окръгъ, и с. Чамшадиново, Софийски окръгъ. (Вносител: С. Омарчевски и с. Кърловъ). (Съобщение)	859	7) Сапунджиева Рада Ив., отъ гр. София — да се отпусне на Рада Ив. Сапунджиева, отъ гр. София, за нея и малолѣтнитѣ ѝ деца, еднократна държавна помощ въ размѣръ 10.000. (Прието)	865
2) за безплатно отпускане бракувано облѣкло отъ Столичното полицейско команданство на Комитета за подпомагане бедни недѣлващи хора въ София. (Едно четене — приемане)	861	8) Довчеви Йорданка, Василъ и Ненчо, отъ гр. Фердинандъ — да се опрости на Йорданка, Василъ и Ненчо Довчеви, отъ гр. Фердинандъ, сумата 2.786 л., останалъ неиздѣлженъ данѣкъ отъ покойния имъ баща Дончо Ватевъ, съгласно удостоверение № 798/1927 г. на фердинандския държавенъ бирникъ. (Прието)	866
Законопроекти: 1. за купуване отъ държавата зданието съ дворно мѣсто, собственост на наследницитѣ на Дамьянъ Бойче — Боевъ, находяще се въ гр. Кюстендилъ, на ул. „Князь Борисъ“, ул. „Генералъ Жековъ“ и ул. „Иларионъ Ловчански“, за нуждитѣ на административнитѣ и полицейски служби въ сѣщия градъ. (Съобщение)	859	9) Динчиковъ Захари, отъ гр. Враца — да се опрости на Захари Динчиковъ, отъ гр. Враца, сумата 916 л., изразходвана отъ сѣщия като командиръ на бившата 6 интендантска дружина за застраховка на сѣно презъ 1920 г. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ за мнение)	866
2) за допълнение чл. 25 отъ закона за пѣтищата. (Трето четене — приемане)	860	10) Дупница, общинския кметъ — да се отпусне безплатно на Дупницката градска община бракуваниятъ паренъ котелъ отъ 76 см. локомотивъ, находящъ се въ ж. п. депо при гара Дупница. (Неприето)	866
3) за измѣнение и допълнение на чл. 5 отъ закона за признаване права на индустриална концесия за тъкачество на копринени платове на Кузма Чековъ, отъ София, и пр. (Трето четене — приемане)	860	11) Стояновъ Ненчо, отъ гр. Пловдивъ — да се отпусне на Ненчо Стояновъ, отъ гр. Пловдивъ, еднократна държавна помощ въ размѣръ 10.000 л. (Прието)	867
4) за признаване собственост на ония жители отъ гр. Пловдивъ, които сѣ били оземлени по закона за т. п. с. и които сѣ направили трайни подобрения върху дадената имъ земя. (Трето четене — приемане)	860	12) Кирачевъ Александъръ П., отъ с. Перушица, Пловдивско — да се отпусне на Александъръ П. Кирачевъ, отъ с. Перушица, Пловдивска околия, еднократна държавна помощ въ размѣръ 50.000 л. (Неприето. Реши се всички прошения отъ подобно естество да се събератъ и отнесатъ въ Министерството на финанситѣ, за да види то на кого и какъ да се даде помощъ)	867
5) за допълнение чл. 221 отъ закона за углавното сѣдопроизводство. (Първо четене — приемане).	861	13) Кирачевъ Георги П., отъ с. Перушица, Пловдивска околия — да се отпусне на Георги П. Кирачевъ, отъ с. Перушица, Пловдивска околия, еднократна държавна помощ въ размѣръ 30.000 л. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ)	868
6) за измѣнение и допълнение закона за морската търговия. (Второ четене — приемане)	863	14) Свѣщаровъ Атанасъ Николовъ, отъ гр. Станимака — да се отпусне на Атанасъ Николовъ Свѣщаровъ, отъ гр. Станимака, опѣченецъ отъ четата на Христо Ботевъ, еднократна държавна помощ въ размѣръ 5.000 л. (Прието)	868
Прогнания: 1) Рахневъ Димитъръ Г., отъ гр. Варна — да се опрости на Димитъръ Г. Рахневъ, отъ гр. Варна, сумата 1.491 л., дължимъ данѣкъ върху общия доходъ и други по известие № 2.771 отъ 25. XII. 1925 г. на I варненски държавенъ бирникъ. (Прието)	864	15) Йончевъ Иванъ Н., отъ гр. Ломъ — да се отпусне на Иванъ Н. Йончевъ, отъ гр. Ломъ, еднократна държавна помощ 20.000 л. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ)	868
2) Бенева Мика, отъ гр. София, — да се опрости на Мика Бенева, отъ гр. София, сумата 3.500 л., неправилно получена заплата за сина си — офицерски кандидатъ Борисъ Бенева — загиналъ въ пленничество презъ време на войната. (Прието)	865	16) х. Антонова Параскева Костова, отъ гр. Враца — да се отпусне на Параскева Костова х. Антонова, отъ гр. Враца, еднократна държавна помощ въ размѣръ 30.000 л. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ)	868
3) Дичова Пена П., отъ с. Влашко-село, Врачанска околия — да се отпусне на Пена П. Дичова, отъ с. Влашко-село, Врачанска околия, за нея и малолѣтнитѣ ѝ деца, еднократна държавна помощ въ размѣръ 15.000 л. (Прието)	865	17) Сайменовъ Петъръ П., отъ гр. Панагюрище, настойникъ на непълнолѣтнитѣ крѣгли сираци Петко и Спаса Цвѣткови Сайменови — да се отпусне на малолѣтната Спаса Цвѣткова Сайменова, отъ гр. Панагюрище, еднократна държавна помощ въ размѣръ 5.000 л. (Прието)	868
		18) Петровъ Алекси, отъ гр. София — да се опрости на Алекси Петровъ, отъ гр. София, сумата 9.573-20 л., съ която той е начетенъ съ предписание № VII-77-237 отъ 16 августъ 1919 г.	

Стр.

- на контролата и смѣтководството на приходитѣ при Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата, като бившъ началникъ на гара Кюстендилъ. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ) 868
- 19) Виденовъ Асенъ, отъ с. Гълъбовци, Софийска околия — да се отпустне на Асенъ Виденовъ, отъ с. Гълъбовци, Софийска околия, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 20.000 л. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ) 868
- 20) Кунчева Марийка Ив., отъ гр. Станимака — да се отпустне на Марийка Ив. Кунчева, отъ гр. Станимака, за нея и малолѣтнитѣ ѝ деца, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 30.000 л. (Да се изпрати въ Министерството на желѣзницитѣ, почитѣ и телеграфитѣ) 868
- 21) Трифоновъ Рангелъ, отъ гр. Фериднандъ — да се опрости на Рангелъ Трифоновъ, отъ гр. Фериднандъ, сумата 3.350 л., наложена му глоба и др. отъ врачанския окръженъ инженеръ съ постановление № 3139 отъ 21 октомврий 1926 г. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ) 869
- 22) Найденовъ Никола Йордановъ, отъ гр. Враца — да се опрости на Никола Йордановъ Найденовъ, отъ гр. Враца, сумата 6.530 л., за която е задълженъ въ полза на държавното съкровище като наемателъ на бюфета при гара Криводолъ. (Изпраща се въ Министерството на желѣзницитѣ, почитѣ и телеграфитѣ) 869
- 23) Коевъ Илия, отъ гр. Пловдивъ — да се опрости на Илия Коевъ, отъ гр. Пловдивъ, сумата 4.009'81 л., съ лихвитѣ имъ, за която той е начетенъ съ постановление № 1.183 отъ 4. IX. 1922 г. като бившъ касиеръ на Пловдивския комитетъ по подпомагане беднитѣ войнишки семейства. (Прието) 869
- 24) Плѣвевъ, Управлението на военно-историческия къщи-музеи и паметници — да се отпустнатъ безплатно на управлението на военно-историческия къщи-музеи и паметници въ гр. Плѣвевъ 4.800 погонни метра бракувани ж. п. релси. (Да се изпрати въ Министерството на желѣзницитѣ, почитѣ и телеграфитѣ) 869
- 25) Николовъ Кръстьо, отъ гр. Бѣла-Слатина — да се опрости на Кръстьо Николовъ, отъ с. Бѣлица, Разлошка околия, живущъ въ гр. Бѣла-Слатина, сумата 20.000 л., наложена му глоба за нарушение закона за акциза и пр., съгласно писмото № 3.077 отъ 6. VI. 1928 г. на бѣлослатинския околийски данъченъ началникъ. (Неприето) 869
- 26) Петрова Софка Ю., отъ гр. Дупница — да се опрости на Софка Ю. Петрова, бѣжанка, живуща въ гр. Дупница, сумата 1.700 л., дължима отъ наемъ на държавно помѣщение. (Да се изпрати въ Министерството на желѣзницитѣ, почитѣ и телеграфитѣ) 870
- 27) Чапкъновъ Тодоръ П., отъ с. Райково, Пашмаклийска околия — да се опрости на Тодоръ П. Чапкъновъ, отъ с. Райково, Пашмаклийска околия, сумата 3.244 л., присѣдена въ полза на държавното съкровище съ постановление № 63 отъ 21 януарий 1926 г. на Бюкпаласката митница за изкарано въ грѣцка Тракия на зимна паша презъ 1921 г. едно муле и неповѣрнато въ България. (Прието) 870
- 28) Кеворковъ Степанъ, отъ гр. Варна — да се опрости на Степанъ Кеворковъ, отъ гр. Варна, сумата 5.216 л. данѣкъ занятие и др. за 1924/1925, 1925/1926 и 1926/1927 финансови години, съгласно известия № № 29 и 338/1927 г. на II варненски държавенъ бирникъ. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ) 870
- 29) Анчева Райна М., отъ гр. София, — да се отпустне на Райна Михайлъ Анчева, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 10.000 л. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ) 870
- 30) Георгиевъ Атанасъ, отъ гр. Сливенъ — да се отпустне на Атанасъ Георгиевъ, отъ гр. Сливенъ, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 8.000 л. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ) 871

Стр.

- 31) Раченковъ Тодоръ, отъ гр. Карлово — да се отпустне на Тодоръ Раченковъ, отъ гр. Карлово, народна пенсия по 1.000 л. месечно. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ) 871
- 32) Урбихъ Фердинандъ, отъ гр. Манхаймъ, (Германия) — да се отпустне на Фердинандъ Урбихъ, бившъ директоръ на Института за глухонѣми въ София, живущъ въ гр. Манхаймъ (Германия), народна пенсия по 1.500 л. месечно. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ, за да се внесе въпросътъ съ законодателно предложение) 871
- 33) Михайлова Милка д-ръ Ив., отъ гр. София — да се отпустне на Милка д-ръ Иванъ Михайлова, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 30.000 л. (Да се върне въ прошетарната комисиия, за да се види дали просителката не получава пенсия) 871
- 34) Стефчевъ Георги Илиевъ, отъ гр. София — да се отпустне на Георги Илиевъ Стефчевъ, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 10.000 л. (Неприето) 872
- 35) Караманджа, село отъ Анхиалска околия — да се отстъпи даромъ на жителитѣ на с. Караманджа, Анхиалска околия, за вѣчно ползуване изключената отъ държавното горско стопанство гора „Фуданъ-биваръ“ отъ около 1.000 декари, при граници: р. Еркецка, отъ западъ Еркецки ниви и гори и отъ северъ — р. Суха-Камчия. (Да се изпрати въ Дирекцията за т. з. с. и Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти за мнение) 872
- 36) Ерулъ, село отъ Трънска околия — да се разреши на Българската земледѣлска банка, подъ гаранция на държавата, да отпустне на жителитѣ на с. Ерулъ, Трънска околия, дългосроченъ заемъ въ размѣръ на 1.532.000 л. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ, Дирекция на държавнитѣ дългове) 872
- 37) Велковъ Иванъ, Ценовъ Божинъ, Ценовъ Велко и др., отъ с. Държаница, Видинска околия — да се опрости на Иванъ Велковъ, Божинъ Ценовъ, Велко Ценовъ, Каменъ Ценовъ, Георги Найденовъ, Велко Митковъ, Петъръ Митковъ, Димитъръ Георгиевъ, Василъ Жиковъ, Георги Ивановъ, Стоянъ Цековъ, Тодоръ Велковъ, Трифунъ Каменовъ, Стоянъ Ивановъ, Иванъ Димитровъ, Никола Каменовъ, Петъръ Цоловъ, Начо Ивановъ, Герго Ивановъ, Марко Младеновъ, Нисторъ Тодоровъ, Божинъ Ановъ, Цеко Тодоровъ, Цено Младеновъ, Ванко Тодоровъ, Ванко И. Димитровъ, Ценко Качовъ, Косто Живковъ, Цено Ивановъ, Ангелъ Ивановъ, Младенъ Ивановъ, Каменъ Георгиевъ, Митко Ценовъ, Василъ Младеновъ, Александъръ Цвѣтковъ, Иванъ Качевъ, Андрей Качовъ, Аспарухъ Каменовъ, Златанъ Петровъ, Георги Петровъ, Станколъ Живковъ, Велко Георговъ, Младенъ Петровъ, Мито Петровъ, Цвѣтко Вълчовъ, Каменъ Петковъ, Митко Ценовъ, Сандо Митовъ, Стоянъ Тодоровъ, Петко Ивановъ, Димитъръ Ивановъ, Тодоръ Ц. Диловъ, Иванъ Първановъ, Газрилъ Първановъ, Маринъ Ивановъ, Цеко Каменовъ, Димитъръ Вълчевъ, Борко Ивановъ, Никола Тодоровъ, Никола Боевъ, Жеко Андреевъ, Каменъ Велковъ, Георги Велковъ, Златанъ Кръстевъ, Вълчо Панчовъ, Дика Иванова, Младенъ Цековъ, Асенъ Младеновъ, Трайко Пенчевъ, Каменъ Тодоровъ, Тодоръ Митовъ, Стоянъ Рачевъ, Георги Рачевъ, Цоло Спасовъ, Игнатъ Петковъ, Цоло Николовъ и Цено Цоловъ, отъ с. Държаница, Видинска околия, наложената имъ глоба съ присѣда на Видинския окръженъ съдъ, потвърдена отъ такава на Върховния касационенъ съдъ, по фискалното дѣло № 50/1926 г., за нарушение закона за горитѣ. (Прието) 873
- 38) Златева Марина Иванова, отъ с. Гаджилово, Елховска околия — да се отпустне на Марина Иванова Златева, отъ с. Гаджилово, Елховска околия, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 20.000 л. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ) 873

	Стр.		Стр.
39) Тифчевъ Константинъ, отъ гр. София — да се отпусне на Константинъ Тифчевъ, отъ гр. София, еднократна държавна помощ въ размѣръ 10.000 л. (Прието)	873	15. I. 1927 г. на 49 шуменски държавенъ бирникъ по изпълнителнитѣ дѣла. (Прието)	874
40) Димитровъ Братой, отъ гр. Русе — да се опрости на Братой Димитровъ, отъ гр. Русе, сумата 2.131 л., закъснѣлъ данѣкъ върху общия доходъ, съ следуемата се глоба за закъснението. (Прието)	874	45) Цвѣтковъ Георги, отъ гр. Ломъ — да се опрости на Георги Цвѣтковъ, отъ гр. Ломъ, бившъ началникъ на т. п. станция въ сѣщия градъ, сумата 8.846-06 л. съ лихвитѣ имъ, за която сумата е задълженъ съ постановление № 99 отъ 31. III. 1925 г. на Министерството на финанситѣ (Финансова инспекция). (Прието)	874
41) Дончевъ Михаль, отъ с. Търничени, Казанлъшка околия — да се опрости на Михаль Дончевъ, отъ с. Търничени, Казанлъшка околия, сумата 9.840 л., наложена му глоба и разноси по нарушение дакона за горитѣ, съгласно изпълнителния листъ № 1467/1926 г. на Старозапорския окръженъ съдъ. (Прието)	874	46) Миланова Мария Ст., отъ гр. Русе, за себе си и като представителка на малолѣтнитѣ си деца — да се опрости на наследницитѣ на покойния Стефанъ Милановъ, отъ гр. Русе, сумата 7.489-14 л., съ лихвитѣ имъ, за която сума сѣщиятъ, като бившъ ковчежникъ на 5 опълченски полкъ, е признатъ за неиздълженъ съ постановление № 174/1924 г. на Министерството на финанситѣ (Главна ликвидационна комисия). (Прието)	874
42) Кръстева Невѣна д-ръ Т., отъ гр. София — да се отпусне на Невѣна д-ръ Т. Кръстева, отъ гр. София, народна пенсия 1.000 л. месечно. (Прието)	874	47) Тинковъ Цвѣтко Пешовъ, отъ с. Лѣтница, Ловчанска околия — да се опрости на Цвѣтко Пешовъ Тинковъ, отъ с. Лѣтница, Ловчанска околия, сумата 37.280 л., наложена му глоба съ присѣда отъ 16 януарий 1922 г. по углавно дѣло № 50/1921 г. на Ловчанския окръженъ съдъ за нарушение закона за горитѣ. (Прието)	875
43) Стоянова Захаринка Зах., отъ гр. Русе — да се отпусне на Захаринка Зах. Стоянова, отъ гр. Русе, народна пенсия 1.000 л. месечно. (Прието)	874	48) Павуновъ Павунъ Златановъ и други, отъ с. Гиллере, Карловска околия — да се отпусне на наследницитѣ на покойния Златанъ Павуновъ, отъ с. Гиллере, Карловска околия, еднократна държавна помощ въ размѣръ 15.000 л. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ)	875
44) Христовъ Маринъ, отъ гр. Шуменъ — да се опростятъ на Маринъ Христовъ, отъ гр. Шуменъ, инвалидъ: 1) 1.370 л., дължими на държавата отъ дажъци и врѣхнини, съгласно удостоверение № 132 отъ 5. II. 1927 г. на III шуменски държавенъ бирникъ; 2) 3.000 л. глоба, наложена му съ постановление № 641 отъ 17. VI. 1925 г. на шуменския окръженъ данъченъ началникъ и 3) 400 л. глоба, съгласно известие № 104 отъ		Дневенъ редъ за следващото заседание	875